

MONITORUL OFICIAL

AL

ROMÂNIEI

Anul 177 (XXI) — Nr. 100

PARTEA I
LEGI, DECRETE, HOTĂRĂRI ȘI ALTE ACTE

Joi, 19 februarie 2009

SUMAR

<u>Nr.</u>	<u>Pagina</u>
DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE	
Decizia nr. 39 din 13 ianuarie 2009 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 112, art. 113, art. 171 și art. 175 din Codul de procedură penală	2–4
HOTĂRĂRI ALE GUVERNULUI ROMÂNIEI	
13. — Hotărâre privind înființarea Consiliului interministerial „Consiliul pentru promovarea societății informaționale în România”	4–5
ACTE ALE ORGANELOR DE SPECIALITATE ALE ADMINISTRAȚIEI PUBLICE CENTRALE	
25. — Ordin al ministrului agriculturii, pădurilor și dezvoltării rurale pentru aprobarea Metodologiei de stabilire a echivalenței valorice a terenurilor și de calcul al obligațiilor bănești pentru scoaterea definitivă sau ocuparea temporară a terenurilor din fondul forestier național	6–25
ACTE ALE CURȚII EUROPENE A DREPTURILOR OMULUI	
Hotărârea din 11 octombrie 2007 în Cauza Pușcaș împotriva României	26–32

DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 39 din 13 ianuarie 2009

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 112, art. 113, art. 171 și art. 175 din Codul de procedură penală

Ioan Vida	— președinte
Nicolae Cochinescu	— judecător
Aspazia Cojocaru	— judecător
Acsinte Gaspar	— judecător
Petre Lăzăroiu	— judecător
Ion Predescu	— judecător
Puskás Valentin Zoltán	— judecător
Tudorel Toader	— judecător
Augustin Zegrean	— judecător
Marinela Mincă	— procuror
Marieta Safta	— magistrat-asistent

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 112, art. 113, art. 171 și art. 175 din Codul de procedură penală, excepție invocată de Liviu Spătaru, Dănuț Nelu Izvernari, Gheorghe Lotoroșanu, Ilie Matei și Livia Buta în Dosarul nr. 11.957/63/2007 al Tribunalului Dolj — Secția penală.

La apelul nominal lipsesc părțile, față de care procedura de citare este legal îndeplinită.

Magistratul-asistent referă că autorul excepției Liviu Spătaru a depus la dosar concluzii scrise, prin care solicită admiterea excepției de neconstituționalitate invocate. Concluziile se referă însă la aspecte de neconstituționalitate ale altor texte din Codul de procedură penală, care nu fac obiectul excepției de neconstituționalitate ce a fost înaintată Curții prin încheierea de sesizare a Tribunalului Dolj — Secția penală.

Reprezentantul Ministerului Public pune concluzii de respingere a excepției de neconstituționalitate, arătând că normele criticate nu încalcă dispozițiile constituționale invocate.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, reține următoarele:

Prin Încheierea din 25 iunie 2008, pronunțată în Dosarul nr. 11.957/63/2007, **Tribunalul Dolj — Secția penală a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 112, art. 113, art. 171 și art. 175 din Codul de procedură penală**, excepție invocată de Liviu Spătaru, Dănuț Nelu Izvernari, Gheorghe Lotoroșanu, Ilie Matei și Livia Buta.

În motivarea excepției de neconstituționalitate se susține, în esență, că art. 112 și art. 113 din Codul de procedură penală încalcă dreptul la apărare al învinutului sau inculpatului, întrucât acesta nu este încunoștințat în niciun mod despre efectuarea constatării și nu are posibilitatea de a propune obiective, de a discuta în contradictoriu obiectivele stabilite de organul de urmărire penală și de a-și numi un specialist care să asiste la efectuarea acestei constatări. Referitor la art. 171 alin. 2 și 3 din Codul de procedură penală, se susține că creează o discriminare între dreptul la apărare în cursul urmăririi penale și dreptul la apărare în cursul judecății. În sfârșit, în ceea ce privește art. 175 alin. 1 teza a doua din Codul de procedură penală, se susține că citarea prin notă telefonică dă posibilitatea organului de urmărire penală să pretindă că s-ar fi făcut corect citarea persoanei, fără a exista un control legal al acestei susțineri, fapt ce în mod cert este de natură să producă abuzuri

și să ducă la încălcarea prevederilor constituționale referitoare la dreptul la un proces echitabil.

Tribunalul Dolj — Secția penală apreciază că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată, arătând că normele criticate nu încalcă dispozițiile constituționale invocate.

În conformitate cu dispozițiile art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate ridicate.

Avocatul Poporului consideră că textele de lege criticate sunt constituționale, întrucât nu încalcă dreptul la apărare și nici dreptul la un proces echitabil.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului și Guvernul nu au comunicat punctele lor de vedere cu privire la excepția de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, punctul de vedere al Avocatului Poporului, raportul întocmit de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie dispozițiile art. 112, art. 113, art. 171 și art. 175 din Codul de procedură penală, având următorul conținut:

— Art. 112 — Folosirea unor specialiști: „*Când există pericol de dispariție a unor mijloace de probă sau de schimbare a unor situații de fapt și este necesară lămurirea urgentă a unor fapte sau împrejurări ale cauzei, organul de urmărire penală poate folosi cunoștințele unui specialist sau tehnician, dispunând, din oficiu sau la cerere, efectuarea unei constatări tehnico-științifice.*

Constatarea tehnico-științifică se efectuează, de regulă, de către specialiști sau tehnicieni care funcționează în cadrul ori pe lângă instituția de care aparține organul de urmărire penală. Ea poate fi efectuată și de către specialiști sau tehnicieni care funcționează în cadrul altor organe.”;

— Art. 113 — Obiectul și materialul constatării tehnico-științifice: „*Organul de urmărire penală care dispune efectuarea constatării tehnico-științifice stabilește obiectul acesteia, formulează întrebările la care trebuie să se răspundă și termenul în care urmează a fi efectuată lucrarea.*

Constatarea tehnico-științifică se efectuează asupra materialelor și datelor puse la dispoziție sau indicate de către organul de urmărire penală. Celui însărcinat cu efectuarea constatării nu i se pot delega și nici acesta nu-și poate însuși atribuții de organ de urmărire penală sau de organ de control.

Specialistul sau tehnicianul însărcinat cu efectuarea lucrării, dacă socotește că materialele puse la dispoziție ori datele indicate sunt insuficiente, comunică aceasta organului de urmărire penală în vederea completării lor.”;

— Art. — 171 Asistența învinuitului sau a inculpatului: „Învinuitul sau inculpatul are dreptul să fie asistat de apărător în tot cursul urmăririi penale și al judecății, iar organele judiciare sunt obligate să-i aducă la cunoștință acest drept.

Asistența juridică este obligatorie când învinuitul sau inculpatul este minor, internat într-un centru de reeducare sau într-un institut medical educativ, când este reținut sau arestat chiar în altă cauză, când față de acesta a fost dispusă măsura de siguranță a internării medicale sau obligarea la tratament medical chiar în altă cauză ori când organul de urmărire penală sau instanța apreciază că învinuitul ori inculpatul nu și-ar putea face singur apărarea, precum și în alte cazuri prevăzute de lege.

În cursul judecății, asistența juridică este obligatorie și în cauzele în care legea prevede pentru infracțiunea săvârșită pedeapsa detențiunii pe viață sau pedeapsa închisorii de 5 ani sau mai mare.

Când asistența juridică este obligatorie, dacă învinuitul sau inculpatul nu și-a ales un apărător, se iau măsuri pentru desemnarea unui apărător din oficiu.

Când asistența juridică este obligatorie, dacă apărătorul ales nu se prezintă nejustificat la data stabilită pentru efectuarea unui act de urmărire penală sau la termenul de judecată fixat și nici nu asigură substituția, pleacă sau refuză să efectueze apărarea, organul judiciar ia măsuri pentru desemnarea unui apărător din oficiu care să-l înlocuiască, acordându-i timpul necesar pentru pregătirea apărării. În cursul judecății, după începerea dezbaterilor, când asistența juridică este obligatorie, dacă apărătorul ales lipsește, nejustificat, la termenul de judecată și nu asigură substituția, instanța ia măsuri pentru desemnarea unui apărător din oficiu care să-l înlocuiască, acordând un termen de minimum 3 zile pentru pregătirea apărării.

Delegația apărătorului desemnat din oficiu încetează la prezentarea apărătorului ales.

Dacă la judecarea cauzei apărătorul lipsește și nu poate fi înlocuit în condițiile alin. 4¹, cauza se amână.”;

— Art. 175 — Modul de citare: „Chemarea unei persoane în fața organului de urmărire penală sau a instanței de judecată se face prin citație scrisă. Citarea se poate face și prin notă telefonică sau telegrafică.

Cițițiile se înmânează de agenți anume însărcinați cu îndeplinirea acestei atribuții sau prin mijlocirea serviciului poștal.”

În susținerea neconstituționalității acestor dispoziții legale, se invocă încălcarea prevederilor constituționale ale art. 21, care consacră accesul liber la justiție și dreptul la un proces echitabil, ale art. 24, privind dreptul la apărare, precum și dispozițiile art. 6 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale, privind dreptul la un proces echitabil.

Examinând excepția de neconstituționalitate astfel cum a fost formulată, Curtea constată următoarele:

I. Dispozițiile art. 112 și art. 113 din Codul de procedură penală reglementează posibilitatea organului de urmărire penală de a cere concursul unor specialiști atunci când există pericol de dispariție a unor mijloace de probă sau de schimbare a unor situații de fapt și este necesară lămurirea urgentă a unor fapte sau împrejurări ale cauzei. Fiind un act procedural care reclamă urgență, constatarea tehnico-științifică se efectuează potrivit unei proceduri simplificate față de expertiză. Aceasta nu este însă de natură a aduce atingere dreptului la apărare al părților, care au posibilitatea de a formula cereri în fața instanțelor judecătorești, de a administra orice probe în apărarea lor și de a exercita căile de atac prevăzute de lege. Sunt îndeplinite și exigențele dreptului la un proces echitabil, întrucât dispozițiile procedural-penale asigură posibilitatea părților de a cere completarea sau refacerea raportului tehnico-științific. În acest sens, art. 115 alin. 2 și 3 din Codul de procedură penală prevede

că „Organul de urmărire penală sau instanța de judecată, din oficiu sau la cererea oricăreia dintre părți, dacă apreciază că raportul tehnico-științific ori medico-legal nu este complet sau concluziile acestuia nu sunt precise, dispune refacerea sau completarea constatării tehnico-științifice ori medico-legale, sau efectuarea unei expertize.

Când refacerea sau completarea constatării tehnico-științifice ori medico-legale este dispusă de instanța de judecată, raportul se trimite procurorului, pentru ca acesta să ia măsuri în vederea completării sau refacerii lui”.

II. În ceea ce privește dispozițiile art. 171 din Codul de procedură penală, acestea au mai făcut obiectul controlului de constituționalitate, în raport de aceleași dispoziții din Constituție și din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale invocate și în prezenta cauză.

Astfel, asupra constituționalității dispozițiilor art. 171 alin. 1 din Codul de procedură penală, sub aspectul garantării dreptului la apărare în tot cursul procesului penal, Curtea Constituțională s-a mai pronunțat prin deciziile nr. 17 din 9 februarie 1999, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 112 din 18 martie 1999, nr. 13 din 16 ianuarie 2003, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 135 din 3 martie 2003, și nr. 582 din 3 noiembrie 2005, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 1.125 din 13 decembrie 2005. Cu acele ocazii, Curtea a statuat că nu există nicio contradicție între art. 171 alin. 1 din Codul de procedură penală și prevederile art. 24 din Constituție, deoarece textul de lege menționat reglementează în detaliu însuși principiul constituțional al dreptului la apărare. De asemenea, asupra constituționalității art. 171 alin. 2 din Codul de procedură penală, Curtea s-a mai pronunțat, de exemplu, prin deciziile nr. 7 din 20 ianuarie 2000, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 161 din 18 aprilie 2000, nr. 533 din 13 octombrie 2005, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 963 din 31 octombrie 2005, și nr. 600 din 21 septembrie 2006, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 868 din 24 octombrie 2006, statuând, pentru considerentele acolo reținute, că acestea nu încalcă dreptul la apărare și dreptul la un proces echitabil. La fel, asupra criticilor de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 171 alin. 2 și 3 din Codul de procedură penală, cu o motivare similară, Curtea s-a mai pronunțat, de exemplu, prin Decizia nr. 7 din 20 ianuarie 2000, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 161 din 18 aprilie 2000.

Soluția și considerentele deciziilor mai sus amintite își păstrează valabilitatea și în prezenta cauză, deoarece nu au intervenit elemente noi, de natură să determine schimbarea acestei jurisprudențe.

III. Dispozițiile art. 175 din Codul de procedură penală, privind modul de citare a părților, sunt în concordanță cu exigențele unui proces echitabil, care impun soluționarea cauzei într-un termen rezonabil. De altfel, criticile formulate referitor la acest text de lege vizează modul de aplicare a sa, exprimând suspiciunile autorilor excepției cu privire la modul în care se realizează citarea prin notă telefonică. Or, asemenea critici nu intră în competența Curții Constituționale, care se pronunță numai asupra constituționalității actelor cu privire la care a fost sesizată.

IV. Referitor la invocarea, direct în fața Curții, prin concluziile scrise depuse la dosarul cauzei înainte de termenul de judecată, a neconstituționalității altor dispoziții legale decât cele care fac obiectul excepției de neconstituționalitate (art. 40 alin. 2, art. 49 alin. 3, art. 91¹, art. 100, art. 136 alin. 5, art. 137¹ alin. 2¹, art. 201 alin. 3, art. 209 alin. 4¹, art. 300², art. 305, art. 306, art. 308, art. 310 și art. 311 alin. 3 din Codul de procedură penală), Curtea constată că nu a fost legal sesizată, întrucât în încheierea de sesizare a Curții Constituționale nu se regăsesc aceste critici. Or, potrivit art. 146 lit. d) din Legea fundamentală,

Curtea se pronunță numai „*asupra excepțiilor de neconstituționalitate [...] ridicate în fața instanțelor judecătorești sau de arbitraj comercial*”. De asemenea, conform art. 29 alin. (4) din Legea nr. 47/1992, „*Sesizarea Curții Constituționale*

se dispune de către instanța în fața căreia s-a ridicat excepția de neconstituționalitate, printr-o încheiere care va cuprinde punctele de vedere ale părților, opinia instanței asupra excepției, și va fi însoțită de dovezile depuse de părți [...]”.

Pentru motivele mai sus arătate, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 alin. (1) și (6) din Legea nr. 47/1992,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 112, art. 113, art. 171 și art. 175 din Codul de procedură penală, excepție invocată de Liviu Spătaru, Dănuț Nelu Izvernari, Gheorghe Lotoroșanu, Ilie Matei și Livia Buta în Dosarul nr. 11.957/63/2007 al Tribunalului Dolj — Secția penală.

Definitivă și general obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 13 ianuarie 2009.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,
prof. univ. dr. **IOAN VIDA**

Magistrat-asistent,
Marieta Safta

HOTĂRĂRI ALE GUVERNULUI ROMÂNIEI

GUVERNUL ROMÂNIEI

HOTĂRÂRE

privind înființarea Consiliului interministerial „Consiliul pentru promovarea societății informaționale în România”

În temeiul art. 108 din Constituția României, republicată, și al art. 12 din Legea nr. 90/2001 privind organizarea și funcționarea Guvernului României și a ministerelor, cu modificările și completările ulterioare,

Guvernul României adoptă prezenta hotărâre.

Art. 1. — Pentru crearea premiselor durabile ale implementării societății informaționale în România, în scopul elaborării, integrării, corelării și monitorizării politicii în domeniul serviciilor societății informaționale a Guvernului, se constituie Consiliul interministerial „Consiliul pentru promovarea societății informaționale în România”, organism consultativ, fără personalitate juridică, denumit în continuare *Consiliu*.

Art. 2. — Consiliul are următoarele atribuții principale:

a) stabilirea direcțiilor strategice pentru trecerea la societatea informațională în România;

b) aprobarea proiectelor directoare și a bugetelor anuale aferente acestora, din domeniul comunicațiilor, tehnologiei informației și societății informaționale, ale instituțiilor publice, astfel cum sunt definite în Legea nr. 500/2002 privind finanțele publice, cu modificările ulterioare, și ale companiilor/societăților naționale sau ale societăților comerciale la care statul este acționar unic ori majoritar;

c) aprobarea și coordonarea proiectelor mai mari de 100.000 euro, din domeniul comunicațiilor, tehnologiei informației și societății informaționale, ale instituțiilor publice, astfel cum sunt definite în Legea nr. 500/2002, cu modificările ulterioare, cu excepția proiectelor mai mari de 100.000 euro ale Ministerului Afacerilor Externe care implică acțiuni de protecție și securitate

a funcționării echipamentelor de comunicații și de procesare de date de la misiunile diplomatice;

d) aprobarea proiectelor mai mari de 100.000 euro, din domeniul comunicațiilor, tehnologiei informației și societății informaționale, de care beneficiază companiile/societățile naționale sau societățile comerciale la care statul este acționar unic ori majoritar;

e) aprobarea strategiilor și proiectelor directoare de informatizare a ministerelor;

f) aprobarea proiectelor din domeniul comunicațiilor, tehnologiei informației și societății informaționale care necesită garanții guvernamentale;

g) stabilirea căilor principale de modernizare a administrației centrale folosind metodele și instrumentele tehnologiei informației;

h) aprobarea conformității proiectelor de tehnologia informației și comunicații de la nivelul administrației publice centrale cu strategia de e-guvernare elaborată de Ministerul Comunicațiilor și Societății Informaționale;

i) evaluarea implementării strategiei de e-guvernare la nivelul administrației publice centrale.

Art. 3. — După obținerea aprobării prevăzute la art. 2 lit. h), ordonatorii principali de credite vor aproba și vor coordona

proiectele mai mici de 100.000 euro din domeniul comunicațiilor, tehnologiei informației și societății informaționale.

Art. 4. — Consiliul este alcătuit din:

- a) primul-ministru — președinte;
- b) viceprim-ministru, ministrul administrației și internelor — vicepreședinte;
- c) ministrul finanțelor publice;
- d) ministrul economiei;
- e) ministrul educației, cercetării și inovării;
- f) ministrul dezvoltării regionale și locuinței;
- g) ministrul muncii, familiei și protecției sociale;
- h) ministrul justiției și libertăților cetățenești;
- i) ministrul turismului;
- j) ministrul sănătății;
- k) ministrul culturii, cultelor și patrimoniului național;
- l) ministrul mediului;
- m) ministrul întreprinderilor mici și mijlocii, comerțului și mediului de afaceri;
- n) ministrul comunicațiilor și societății informaționale;
- o) ministrul afacerilor externe;
- p) secretarul de stat la Ministerul Comunicațiilor și Societății Informaționale — secretar.

Art. 5. — (1) La invitația președintelui, pot participa și alte persoane la întrunirile Consiliului.

(2) Consiliul își va elabora regulamentul de organizare și funcționare.

Art. 6. — (1) În vederea pregătirii lucrărilor și analizării proiectelor ce vor fi supuse aprobării Consiliului se instituie o comisie de specialiști formată din conducătorii departamentelor de tehnologia informației din cadrul ministerelor și al celorlalte instituții publice aflate în subordinea Guvernului.

(2) Comisia se va întruni, lunar sau ori de câte ori va fi nevoie, pentru a analiza și a propune Consiliului, în vederea deciziei, solicitările avizate favorabil.

Art. 7. — (1) Hotărârea Guvernului nr. 750/2005 privind constituirea consiliilor interministeriale permanente, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 676 din 28 iulie 2005, se modifică și se completează după cum urmează:

1. La articolul 1, după litera k) se introduce o nouă literă, litera l), cu următorul cuprins:

„l) Consiliul pentru promovarea societății informaționale în România.”

2. După punctul XI din anexa nr. 1 „Consilii interministeriale permanente. Componentă și conducere” se introduce un nou punct, punctul XII, cu următorul cuprins:

<p>„XII. Consiliul pentru promovarea societății informaționale în România</p>	<ul style="list-style-type: none"> a) primul-ministru — președinte b) viceprim-ministru, ministrul administrației și internelor — vicepreședinte c) ministrul finanțelor publice d) ministrul economiei e) ministrul educației, cercetării și inovării f) ministrul dezvoltării regionale și locuinței g) ministrul muncii, familiei și protecției sociale h) ministrul justiției și libertăților cetățenești i) ministrul turismului j) ministrul sănătății k) ministrul culturii, cultelor și patrimoniului național l) ministrul mediului m) ministrul întreprinderilor mici și mijlocii, comerțului și mediului de afaceri n) ministrul comunicațiilor și societății informaționale o) ministrul afacerilor externe p) secretarul de stat la Ministerul Comunicațiilor și Societății Informaționale — secretar 	<ul style="list-style-type: none"> a) primul-ministru — președinte b) viceprim-ministru, ministrul administrației și internelor — vicepreședinte”
---	--	---

3. La anexa nr. 2 punctul VII, subpunctul 6 se abrogă.

(2) Pe data intrării în vigoare a prezentei hotărâri, Hotărârea Guvernului nr. 271/2001 privind înființarea grupului de lucru

„Grupul de Promovare a Tehnologiei Informației în România”, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 119 din 8 martie 2001, se abrogă.

PRIM-MINISTRU
EMIL BOC

Contrasemnează:

Ministrul comunicațiilor și societății informaționale,
Gabriel Sandu

Ministrul interimar al administrației și internelor,
Dan Nica

Ministrul economiei,
Adriean Videanu

Ministrul finanțelor publice,
Gheorghe Pogea

ACTE ALE ORGANELOR DE SPECIALITATE ALE ADMINISTRAȚIEI PUBLICE CENTRALE

MINISTERUL AGRICULTURII, PĂDURILOR ȘI DEZVOLTĂRII RURALE

ORDIN

pentru aprobarea Metodologiei de stabilire a echivalenței valorice a terenurilor și de calcul al obligațiilor bănești pentru scoaterea definitivă sau ocuparea temporară a terenurilor din fondul forestier național

Având în vedere Referatul de aprobare nr. 102.107 din 26 ianuarie 2009,

în baza art. 7 alin. (6) din Hotărârea Guvernului nr. 8/2009 privind organizarea și funcționarea Ministerului Agriculturii, Pădurilor și Dezvoltării Rurale și a Hotărârii Guvernului nr. 1.213/2006 privind stabilirea procedurii-cadru de evaluare a impactului asupra mediului pentru anumite proiecte publice și private,

în temeiul art. 36—43 din Legea nr. 46/2008 — Codul silvic, cu modificările și completările ulterioare,

ministrul agriculturii, pădurilor și dezvoltării rurale emite următorul ordin:

Art. 1. — Se aprobă Metodologia de stabilire a echivalenței valorice a terenurilor și de calcul al obligațiilor bănești pentru scoaterea definitivă sau ocuparea temporară a terenurilor din fondul forestier național, prevăzută în anexa care face parte integrantă din prezentul ordin.

Art. 2. — Direcțiile de specialitate din cadrul autorității publice centrale care răspund de silvicultură, inspectoratele teritoriale de regim silvic și de vânatoare și administratorii fondului forestier național vor duce la îndeplinire prevederile prezentului ordin.

Art. 3. — La data intrării în vigoare a prezentului ordin se abrogă Ordinul ministrului agriculturii, alimentației și pădurilor

nr. 58/2003 pentru aprobarea Metodologiei de calcul al taxei, garanției, contravalorii terenului, chiriei, contravalorii pierderii de creștere și al celorlalte obligații financiare pentru scoaterea definitivă sau temporară a unor terenuri din fondul forestier național și a Metodologiei de finanțare și de executare a lucrărilor de reinstalare a vegetației forestiere și de întreținere a acesteia, până la realizarea stării de masiv, publicat în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 115 din 24 februarie 2003, cu modificările ulterioare.

Art. 4. — Prezentul ordin se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Ministrul agriculturii, pădurilor și dezvoltării rurale,
Ilie Sârbu

București, 4 februarie 2009.
Nr. 25.

ANEXĂ

METODOLOGIE

de stabilire a echivalenței valorice a terenurilor și de calcul al obligațiilor bănești pentru scoaterea definitivă sau ocuparea temporară a terenurilor din fondul forestier național

CAPITOLUL I

Dispoziții generale

Art. 1. — Prezenta metodologie reglementează modul de stabilire a echivalenței valorice a terenurilor și de calcul al obligațiilor bănești care revin titularilor aprobărilor de scoatere definitivă sau de ocupare temporară a terenurilor din fondul forestier național, în conformitate cu prevederile Legii nr. 46/2008 — Codul silvic, cu modificările și completările ulterioare, și ale Legii fondului funciar nr. 18/1991, republicată, cu modificările și completările ulterioare.

CAPITOLUL II

Scoaterea definitivă a unor terenuri din fondul forestier național, fără compensare echivalentă ca suprafață și bonitate a acestora

SECȚIUNEA A

Taxa pentru scoaterea definitivă a unor terenuri din fondul forestier național

Art. 2. — (1) Calculul taxei pentru scoaterea definitivă a terenurilor din fondul forestier național se realizează conform formulei:

$$T_x = S \times V_{EXP} \times P_{ML} \times T_p,$$

în care:

S = suprafața terenului scos definitiv din fondul forestier național, exprimată în hectare, cu 4 zecimale;

V_{EXP} = volumul masei lemnoase ajunse la vârsta exploatabilității, exprimat în m^3/ha , prevăzut în anexa nr. 1 și stabilit în funcție de specia principală de bază corespunzătoare condițiilor staționale și de bonitatea acestora;

P_{ML} = prețul mediu al unui metru cub de masă lemnoasă pe picior, exprimat în lei/ m^3 , corectat cu coeficientul prevăzut în anexa nr. 2, aferent speciei principale de bază corespunzătoare condițiilor staționale;

T_p = taxa procentuală stabilită conform prevederilor anexei nr. 2 la Legea nr. 18/1991, republicată.

(2) În cazul scoaterii definitive a unor terenuri din fondul forestier național, care au, conform prevederilor amenajamentelor silvice, categoria de folosință „pădure” sau „clasă de regenerare”, specia principală de bază se stabilește corespunzător condițiilor staționale.

(3) În cazul scoaterii definitive a unor terenuri din fondul forestier național, care au, conform prevederilor amenajamentelor silvice, altă categorie de folosință decât „pădure”, „clasă de regenerare” sau sunt înregistrate în amenajamentele silvice ca neproductive, specia principală de bază și clasa de producție se stabilesc pe bază de studiu pedostațional.

(4) În cazul scoaterii definitive a unor terenuri din fondul forestier național, care sunt înregistrate în amenajamentele silvice ca neproductive, se va considera ca specie principală de bază, în funcție de etajul fitoclimatic în care este localizat terenul, una dintre următoarele specii la clasa a V-a de producție:

a) mesteacăn — în etajul forestier montan (FM1—FM3, FD4);

b) carpen — în etajul forestier deluros (FD1—FD3);

c) plop alb — în etajul forestier de câmpie, silvostepă și stepă (CF, SS).

Volumul acestor specii la vârsta exploatabilității tehnice se înmulțește cu un coeficient de corecție de 0,4.

SECȚIUNEA B

Contravaloarea terenului scos definitiv din fondul forestier național

Art. 3. — (1) Contravaloarea terenului scos definitiv din fondul forestier proprietate publică se determină cu ajutorul formulei:

$$V_T = S \times Cr \times n \times P_{ML} \times N,$$

în care:

V_T = valoarea terenului, exprimată în lei;

S = suprafața terenului care se scoate definitiv din fondul forestier național, exprimată în hectare, cu 4 zecimale;

Cr = creșterea medie la exploatabilitate, exprimată în m^3/ha , aferentă speciei principale de bază corespunzătoare condițiilor staționale și bonității acestora, conform anexei nr. 4. În cazul terenurilor din fondul forestier național care au altă folosință decât „pădure”, „clasă de regenerare” sau sunt înregistrate în amenajamentele silvice ca neproductive, specia principală de bază și clasa de producție a acesteia vor fi stabilite conform prevederilor art. 2;

P_{ML} = prețul mediu al unui metru cub de masă lemnoasă pe picior, exprimat în lei/m^3 , corectat cu coeficientul prevăzut în anexa nr. 2, aferent speciei principale de bază corespunzătoare condițiilor staționale;

n = numărul de ani necesari de la înființarea unui arboret și până la recoltarea primelor produse secundare care pot fi valorificate. Acest indicator are următoarele valori:

— 10 ani pentru speciile repede crescătoare: sălcii și plopi;

— 30 de ani pentru speciile de cvercinee;

— 20 de ani pentru celelalte specii;

N = coeficientul rezultat prin însumarea notelor prevăzute în anexa nr. 3, atribuite terenului forestier în cauză.

(2) Contravaloarea terenului scos definitiv din fondul forestier proprietate privată se stabilește prin înțelegere între proprietarii de terenuri și beneficiarul scoaterii, în condițiile legii.

SECȚIUNEA C

Contravaloarea pierderii de creștere determinate de exploatarea masei lemnoase înainte de vârsta exploatabilității tehnice

Art. 4. — (1) Contravaloarea pierderii de creștere determinate de exploatarea masei lemnoase înainte de vârsta exploatabilității tehnice, de pe terenurile care fac obiectul scoaterii definitive din fondul forestier proprietate publică, se determină cu ajutorul formulei:

$$D_{VML} = S \times P_{ML} \times (V_{EXP} - V_A) \times N_1,$$

în care:

D_{VML} = contravaloarea pierderii de creștere determinate de exploatarea masei lemnoase înainte de vârsta exploatabilității tehnice, exprimată în lei;

S = suprafața terenului care se scoate definitiv din fondul forestier național, exprimată în hectare, cu 4 zecimale;

P_{ML} = prețul mediu al unui metru cub de masă lemnoasă pe picior, exprimat în lei/m^3 , corectat cu coeficientul prevăzut în anexa nr. 2, aferent speciei principale majoritare din compoziția arboretului existent;

V_{EXP} = volumul masei lemnoase ajunse la vârsta exploatabilității tehnice, exprimat în m^3/ha , conform anexei nr. 1, pentru specia principală majoritară din compoziția arboretului existent și clasa de producție corespunzătoare acesteia;

V_A = volumul actual al masei lemnoase, exprimat în m^3/ha , egal cu volumul preluat din amenajamentul silvic, la care se adaugă creșterea corespunzătoare numărului de ani scurși de la data amenajării și din care se scade volumul extras în aceeași perioadă;

N_1 = coeficientul egal cu nota acordată pentru criteriul prevăzut la nr. crt. 1 din anexa nr. 3 (tipul funcțional al arboretului existent pe terenul scos definitiv din fondul forestier național).

(2) Contravaloarea pierderii de creștere determinate de exploatarea masei lemnoase înainte de vârsta exploatabilității tehnice, de pe terenurile care fac obiectul scoaterii definitive din fondul forestier proprietate privată, se stabilește prin înțelegere între proprietarii de terenuri și beneficiarul scoaterii, în condițiile legii.

(3) Pentru arboretele care au depășit vârsta exploatabilității tehnice nu se calculează contravaloarea pierderii de creștere determinate de exploatarea masei lemnoase înainte de vârsta exploatabilității tehnice.

SECȚIUNEA D

Contravaloarea obiectivelor dezafectate ca urmare a scoaterii definitive de terenuri din fondul forestier național

Art. 5. — (1) Pentru obiectivele existente în fondul forestier proprietate publică, valoarea de înlocuire a obiectivelor care se dezafectează se stabilește în condițiile legii.

(2) Pentru obiectivele existente în fondul forestier proprietate privată, contravaloarea obiectivelor dezafectate se stabilește prin înțelegere între proprietarii de terenuri și beneficiarul scoaterii, în condițiile legii.

CAPITOLUL III

Scoaterea definitivă a unor terenuri din fondul forestier național, cu compensarea echivalentă ca suprafață și bonitate a acestora

SECȚIUNEA A

Taxa pentru scoaterea definitivă a unor terenuri din fondul forestier național

Art. 6. — Calculul taxei pentru scoaterea definitivă a terenurilor din fondul forestier național se realizează conform formulei:

$$T_X = S \times V_{EXP} \times P_{ML},$$

în care semnificația termenilor este cea prevăzută la art. 2.

SECȚIUNEA B

Contravaloarea terenului scos definitiv din fondul forestier național și a celui care se preia în compensare echivalentă ca suprafață și bonitate

Art. 7. — (1) Contravaloarea terenurilor scoase definitiv din fondul forestier național pentru realizarea obiectivelor prevăzute la art. 36. alin. (1) din Legea nr. 46/2008, cu modificările și completările ulterioare, se stabilește respectând următoarele:

a) atât contravaloarea terenurilor scoase definitiv din fondul forestier național (V_T), cât și contravaloarea terenurilor care se preiau în compensare (V_{TC}) se determină cu ajutorul următoarei formule:

$$V_T (V_{TC}) = S \times Cr \times n \times P_{ML} \times N,$$

în care semnificația termenilor este cea prevăzută la art. 3 alin. (1);

b) calculul contravalorii celor două categorii de terenuri se face în scopul stabilirii și asigurării echivalenței acestora;

c) stabilirea speciei principale de bază și a clasei de producție a acesteia pentru terenurile care se preiau în compensare se face pe bază de studii pedostationale.

(2) Contravaloarea terenurilor scoase definitiv din fondul forestier național pentru realizarea obiectivelor prevăzute la art. 37 alin. (1) din Legea nr. 46/2008, cu modificările și completările ulterioare, se stabilește respectând următoarele:

a) contravaloarea terenurilor scoase definitiv din fondul forestier național (VT) și contravaloarea terenurilor preluate în compensare (VT_C) se determină cu ajutorul următoarei formule:

$$VT (VT_C) = S \times Cr \times n \times P_{ML} \times N,$$

în care semnificația termenilor este cea prevăzută la art. 3 alin. (1);

b) relația dintre contravaloarea terenurilor scoase definitiv din fondul forestier național (VT) și contravaloarea terenurilor preluate în compensare în fondul forestier național (VT_C) este următoarea:

$$VT_C = 5 \times VT;$$

c) suprafața terenului oferit în compensare trebuie să fie de cel puțin 3 ori mai mare decât suprafața terenului care face obiectul scoaterii definitive din fondul forestier național;

d) stabilirea speciei principale de bază și a clasei de producție a acesteia pentru terenurile care se preiau în compensare se face pe bază de studii pedostationale;

e) terenurile neproductive pentru speciile forestiere principale nu fac obiectul preluării în compensare a terenurilor scoase definitiv din fondul forestier național.

SECȚIUNEA C

Contravaloarea pierderii de creștere determinate de exploatarea masei lemnoase înainte de vârsta exploatabilității tehnice

Art. 8. — (1) Contravaloarea pierderii de creștere determinate de exploatarea masei lemnoase înainte de vârsta exploatabilității tehnice, de pe terenurile care fac obiectul scoaterii definitive din fondul forestier proprietate publică, se determină cu ajutorul formulei:

$$D_{VML} = S \times P_{ML} \times (V_{EXP} - V_A) \times N_1,$$

în care semnificația termenilor este cea prevăzută la art. 4 alin. (1).

(2) Contravaloarea pierderii de creștere determinate de exploatarea masei lemnoase înainte de vârsta exploatabilității tehnice, de pe terenurile care fac obiectul scoaterii definitive din fondul forestier proprietate privată, se stabilește prin înțelegere între proprietarii de terenuri și beneficiarul scoaterii, în condițiile legii.

(3) Pentru arboretele care au depășit vârsta exploatabilității tehnice nu se calculează contravaloarea pierderii de creștere determinate de exploatarea masei lemnoase înainte de vârsta exploatabilității tehnice.

SECȚIUNEA D

Cheltuielile de instalare a vegetației forestiere și de întreținere a acesteia până la închiderea stării de masiv pe terenurile preluate în compensare

Art. 9. — (1) Cheltuielile de instalare a vegetației forestiere și de întreținere a acesteia până la închiderea stării de masiv pe terenurile preluate în compensare se stabilesc în baza devizului întocmit de unitatea care a realizat studiul pedostational.

(2) Devizul de împădurire și întreținere a culturilor forestiere până la închiderea stării de masiv este însușit de ocolul silvic care asigură serviciile silvice sau administrarea terenului forestier oferit în compensare.

SECȚIUNEA E

Contravaloarea obiectivelor care se dezafectează ca urmare a scoaterii definitive a terenului din fondul forestier național

Art. 10. — (1) Pentru obiectivele existente în fondul forestier proprietate publică, valoarea de înlocuire a obiectivelor care se dezafectează se stabilește în condițiile legii.

(2) Pentru obiectivele existente în fondul forestier proprietate privată, contravaloarea obiectivelor dezafectate se stabilește prin înțelegere între proprietarii de terenuri și beneficiarul scoaterii, în condițiile legii.

CAPITOLUL IV

Ocuparea temporară a unor terenuri din fondul forestier național, cu defrișarea vegetației forestiere

SECȚIUNEA A

Garanția pentru ocuparea temporară a terenurilor din fondul forestier național

Art. 11. — Garanția pentru ocuparea temporară a terenurilor din fondul forestier național se calculează conform formulei:

$$T_X = S \times V_{EXP} \times P_{ML},$$

în care semnificația termenilor este cea prevăzută la art. 2.

SECȚIUNEA B

Chiria pentru ocuparea temporară a terenurilor din fondul forestier național

Art. 12. — (1) Chiria pentru ocuparea temporară a terenurilor din fondul forestier proprietate publică se calculează conform formulei:

$$CH_A = S \times Cr \times P_{ML} \times (1+N),$$

în care:

CH_A = chiria anuală, exprimată în lei;

S = suprafața terenului care se ocupă temporar în fondul forestier național, exprimată în hectare, cu 4 zecimale;

Cr = creșterea medie la exploatabilitate, exprimată în m³/ha, aferentă speciei principale de bază corespunzătoare condițiilor staționale și bonității acestora, conform anexei nr. 4. În cazul terenurilor din fondul forestier național care au altă folosință decât „pădure”, „clasă de regenerare” sau sunt înregistrate în amenajamentele silvice ca neproductive, specia principală de bază și clasa de producție a acesteia vor fi stabilite conform prevederilor art. 2 alin. (3);

P_{ML} = prețul mediu al unui metru cub de masă lemnoasă pe picior, exprimat în lei/m³, corectat cu coeficientul prevăzut în anexa nr. 2, aferent speciei principale de bază corespunzătoare condițiilor staționale;

N = coeficientul rezultat prin însumarea notelor prevăzute în anexa nr. 3, atribuite terenului în cauză.

(2) Chiria pentru ocuparea temporară a terenurilor din fondul forestier proprietate publică se încasează anterior predării terenurilor.

(3) Plata chiriei în cazul terenurilor ocupate temporar se face conform prevederilor art. 39 alin. (3) din Legea nr. 46/2008, cu modificările și completările ulterioare.

(4) În cazul ocupării temporare a unor terenuri din fondul forestier proprietate publică pe o perioadă mai mică de un an, chiria pentru ocuparea temporară a terenurilor din fondul forestier național, calculată conform formulei prevăzute la alin. (1), se diminuează proporțional cu fracțiunea din an.

(5) Pentru terenurile proprietate privată, chiria pentru ocuparea temporară a terenurilor din fondul forestier național se stabilește prin înțelegere între proprietarii de terenuri și beneficiarul ocupării temporare, în condițiile legii.

SECȚIUNEA C

Contravaloarea pierderii de creștere determinate de exploatarea masei lemnoase înainte de vârsta exploatabilității tehnice

Art. 13. — (1) Contravaloarea pierderii de creștere determinate de exploatarea masei lemnoase înainte de vârsta exploatabilității tehnice se calculează conform art. 4 alin. (1).

(2) Contravaloarea pierderii de creștere determinate de exploatarea masei lemnoase înainte de vârsta exploatabilității tehnice, de pe terenurile din fondul forestier proprietate privată care fac obiectul ocupării temporare, se stabilește prin înțelegere între proprietarii de terenuri și beneficiarul ocupării temporare, în condițiile legii.

(3) Contravaloarea pierderii de creștere determinate de exploatarea masei lemnoase înainte de vârsta exploatabilității tehnice nu se calculează pentru arboretele care au depășit vârsta exploatabilității tehnice.

SECȚIUNEA D

Cheltuielile de reinstalare a vegetației forestiere și de întreținere a acesteia până la realizarea stării de masiv

Art. 14. — (1) Cheltuielile de reinstalare a vegetației forestiere și de întreținere a acesteia până la realizarea stării de masiv se stabilesc în baza devizului întocmit de ocolul silvic care asigură serviciile silvice sau administrarea terenului forestier care face obiectul ocupării temporare.

(2) Pentru terenurile ocupate temporar situate în fondul forestier proprietate privată, devizul cu cheltuielile de reinstalare a vegetației forestiere și de întreținere a acesteia până la realizarea stării de masiv trebuie să fie însoțit de către proprietar și de către ocolul silvic care asigură serviciile silvice sau administrarea terenului.

SECȚIUNEA E

Valoarea obiectivelor care se dezafectează ca urmare a ocupării temporare a terenurilor din fondul forestier național

Art. 15. — (1) Pentru obiectivele existente în fondul forestier proprietate publică, valoarea de înlocuire a obiectivelor care se dezafectează se stabilește în condițiile legii.

(2) Pentru obiectivele existente în fondul forestier proprietate privată, contravaloarea obiectivelor care se dezafectează se stabilește prin înțelegere între proprietarii de terenuri și beneficiarul ocupării temporare, în condițiile legii.

CAPITOLUL V

Ocuparea temporară a unor terenuri din fondul forestier național, fără defrișarea vegetației forestiere

SECȚIUNEA A

Garanția pentru ocuparea temporară a terenurilor din fondul forestier național

Art. 16. — Garanția pentru ocuparea temporară a terenurilor din fondul forestier național se calculează conform formulei:

$$T_X = S \times V_{EXP} \times P_{ML}$$

în care semnificația termenilor este cea prevăzută la art. 2.

SECȚIUNEA B

Chiria pentru ocuparea temporară a terenurilor din fondul forestier național

Art. 17. — (1) Chiria pentru ocuparea temporară a terenurilor din fondul forestier național se calculează conform formulei:

$$CH_A = S \times Cr \times P_{ML} \times (1+N),$$

în care termenii au semnificația precizată la art. 12 alin. (1).

(2) Chiria pentru ocuparea temporară a terenurilor din fondul forestier național se încasează anterior predării terenurilor.

(3) Plata chiriei în cazul terenurilor ocupate temporar se face conform prevederilor art. 39 alin. (3) din Legea nr. 46/2008, cu modificările și completările ulterioare.

(4) În cazul ocupării temporare a unor terenuri din fondul forestier național pe o perioadă mai mică de un an, chiria pentru ocuparea temporară a terenurilor din fondul forestier național, calculată conform formulei prevăzute la alin. (1), se diminuează proporțional cu fracțiunea din an.

(5) Pentru terenurile proprietate privată, chiria pentru ocuparea temporară a terenurilor din fondul forestier național se stabilește prin înțelegere între proprietarii de terenuri și beneficiarul scoaterii, în condițiile legii.

SECȚIUNEA C

Valoarea obiectivelor care se dezafectează ca urmare a ocupării terenurilor din fondul forestier național

Art. 18. — (1) Pentru obiectivele existente în fondul forestier proprietate publică, valoarea de înlocuire a obiectivelor care se dezafectează se stabilește în condițiile legii.

(2) Pentru obiectivele existente în fondul forestier proprietate privată, contravaloarea obiectivelor care se dezafectează se stabilește prin înțelegere între proprietarii de terenuri și beneficiarul ocupării temporare, în condițiile legii.

CAPITOLUL VI

Conținutul documentațiilor care se întocmesc în vederea obținerii aprobărilor pentru scoaterea definitivă, ocuparea temporară a unor terenuri din fondul forestier național și pentru restituirea garanțiilor în cazul ocupărilor temporare

SECȚIUNEA A

Conținutul documentațiilor care se întocmesc în vederea obținerii aprobărilor pentru scoaterea definitivă sau ocuparea temporară de terenuri din fondul forestier național

Art. 19. — (1) Documentațiile necesare emiterii aprobărilor de scoatere definitivă sau de ocupare temporară de terenuri din fondul forestier național, pentru suprafețele de până la 1,0 ha, pentru care competența de aprobare a fost delegată inspectoratelor teritoriale de regim silvic și de vânătoare, conțin:

1. solicitarea beneficiarului de scoatere definitivă și/sau de ocupare temporară a terenului din fondul forestier național, adresată inspectoratului teritorial de regim silvic și de vânătoare în raza căruia se află terenul;

2. memoriu justificativ privind necesitatea scoaterii definitive sau a ocupării temporare a terenului din fondul forestier național, întocmit de către beneficiar, în care să fie prezentate inclusiv detaliile tehnice referitoare la obiectiv;

3. memoriu tehnic întocmit de către direcția silvică, în cazul terenurilor proprietate publică a statului, din care să reiasă motivele pentru care s-a avizat favorabil solicitarea beneficiarului;

4. plan de încadrare în zonă;

5. plan de situație al amplasamentului, în care trebuie să fie prezentate atât obiectivul, cât și detaliile amenajistice;

6. fișa tehnică de transmitere-defrișare (anexa nr. 11). În cazul scoaterii definitive de terenuri din fondul forestier național cu compensare, se vor întocmi fișe tehnice și pentru terenurile oferite în compensare;

7. studiu pedostațional pentru terenurile oferite în compensare, în cazul solicitărilor de scoatere definitivă cu compensare, întocmit de unități atestate pentru efectuarea de lucrări de îmbunătățiri funciare în domeniul forestier;

8. extras de carte funciară emis de Agenția Națională de Cadastru și Publicitate Imobiliară pentru terenurile care se scot definitiv sau sunt ocupate temporar și care nu sunt proprietate publică a statului;

9. extras de carte funciară emis de Agenția Națională de Cadastru și Publicitate Imobiliară pentru terenul care se oferă în compensare, în cazul solicitărilor de scoatere definitivă de terenuri din fondul forestier național cu compensare echivalentă ca suprafață și bonitate;

10. acordul Regiei Naționale a Pădurilor — Romsilva pentru terenurile forestiere proprietate publică a statului sau pentru terenurile forestiere, altele decât cele din proprietatea publică a statului, pentru care sunt întocmite contracte de administrare sau de prestări servicii silvice de către un ocol de stat;

11. avizul favorabil al ocolului silvic care asigură administrarea sau prestarea de servicii silvice, în cazul terenurilor care nu sunt administrate de Regia Națională a Pădurilor — Romsilva;

12. confirmarea ocolului silvic care asigură administrarea/serviciile silvice, în cazul solicitărilor de ocupare temporară, că beneficiarul îndeplinește condițiile prevăzute la art. 39 alin. (6) din Legea nr. 46/2008, cu modificările și completările ulterioare;

13. acordul proprietarului pentru terenurile forestiere, altele decât cele din proprietatea publică a statului;

14. acord de mediu sau fișa tehnică întocmită pentru obținerea acordului de mediu, aprobată de către agenția de protecție a mediului, după caz, pentru realizarea obiectivului. Atât în acordul de mediu, cât și în fișa tehnică întocmită pentru obținerea acordului de mediu, aprobată de către agenția de protecție a mediului, trebuie să fie precizate amplasamentul și suprafața care se defrișează;

15. copie de pe documentul de plată a taxei de scoatere definitivă sau a garanției pentru folosirea temporară. În documentul de plată a taxei de scoatere definitivă sau a garanției pentru folosirea temporară trebuie să fie precizat obiectivul pentru care s-a făcut plata.

(2) Documentațiile necesare emiterii aprobărilor de scoatere definitivă sau de ocupare temporară de terenuri din fondul forestier național, pentru care competența de aprobare este a autorității publice centrale care răspunde de silvicultură sau a Guvernului, conțin:

1. solicitarea beneficiarului de scoatere definitivă și/sau de ocupare temporară a terenului din fondul forestier național, adresată autorității publice centrale care răspunde de silvicultură;

2. memoriu justificativ privind necesitatea scoaterii definitive sau a ocupării temporare a terenului din fondul forestier național, întocmit de către beneficiar, în care să fie prezentate inclusiv detaliile tehnice referitoare la obiectiv;

3. memoriu tehnic întocmit de către direcția silvică, în cazul terenurilor proprietate publică a statului, din care să reiasă motivele pentru care s-a avizat favorabil solicitarea beneficiarului;

4. plan de încadrare în zonă;

5. plan de situație al amplasamentului, în care trebuie să fie prezentate atât obiectivul, cât și detaliile amenajistice;

6. fișa tehnică de transmitere-defrișare (anexa nr. 11). În cazul scoaterii definitive de terenuri din fondul forestier național

cu compensare, se vor întocmi fișe tehnice și pentru terenurile oferite în compensare. Fișele tehnice vor fi aprobate de către inspectoratul teritorial de regim silvic și de vânătoare;

7. studiu pedostațional pentru terenurile oferite în compensare, în cazul solicitărilor de scoatere definitivă cu compensare, întocmit de unități atestate pentru efectuarea de lucrări de îmbunătățiri funciare în domeniul forestier;

8. extras de carte funciară emis de Agenția Națională de Cadastru și Publicitate Imobiliară pentru terenurile care se scot definitiv sau sunt ocupate temporar și care nu sunt proprietate publică a statului;

9. extras de carte funciară emis de Agenția Națională de Cadastru și Publicitate Imobiliară pentru terenul care se oferă în compensare, în cazul solicitărilor de scoatere definitivă de terenuri din fondul forestier național cu compensare echivalentă ca suprafață și bonitate;

10. acordul Regiei Naționale a Pădurilor — Romsilva pentru terenurile forestiere proprietate publică a statului sau pentru terenurile forestiere, altele decât cele din proprietatea publică a statului, pentru care sunt întocmite contracte de administrare sau de prestări servicii silvice de către un ocol de stat;

11. avizul favorabil al ocolului silvic care asigură administrarea sau prestarea de servicii silvice, în cazul terenurilor care nu sunt administrate de Regia Națională a Pădurilor — Romsilva;

12. confirmarea ocolului silvic care asigură administrarea/serviciile silvice, în cazul solicitărilor de ocupare temporară, că beneficiarul îndeplinește condițiile prevăzute la art. 39 alin. (6) din Legea nr. 46/2008, cu modificările și completările ulterioare;

13. acordul proprietarului pentru terenurile forestiere, altele decât cele din proprietatea publică a statului;

14. avizul inspectoratului teritorial de regim silvic și de vânătoare;

15. dovada efectuării consultării publice de către inspectoratul teritorial de regim silvic și de vânătoare, pentru situația în care acordul de mediu nu a fost emis de autoritatea publică centrală care răspunde de protecția mediului;

16. acord de mediu sau fișa tehnică întocmită pentru obținerea acordului de mediu, aprobată de către agenția de protecție a mediului, după caz, pentru realizarea obiectivului. Atât în acordul de mediu, cât și în fișa tehnică întocmită pentru obținerea acordului de mediu, aprobată de către agenția de protecție a mediului, trebuie să fie precizate amplasamentul și suprafața care se defrișează;

17. copie de pe documentul de plată a taxei de scoatere definitivă sau a garanției pentru folosirea temporară. În documentul de plată a taxei de scoatere definitivă sau a garanției pentru folosirea temporară trebuie să fie precizat obiectivul pentru care s-a făcut plata.

SECȚIUNEA B

Conținutul documentațiilor care se întocmesc în vederea obținerii aprobărilor pentru prelungirea ocupării temporare de terenuri din fondul forestier național

Art. 20. — (1) Documentațiile care se întocmesc în vederea obținerii aprobărilor pentru prelungirea ocupării temporare de terenuri din fondul forestier național conțin piesele prevăzute la art. 19, mai puțin acordul de mediu sau fișa tehnică întocmită pentru obținerea acordului de mediu, aprobată de către agenția de protecție a mediului.

(2) Documentațiile prevăzute la alin. (1) se depun la autoritatea competentă să aprobe ocuparea temporară a terenului forestier, cu cel puțin 30 de zile înainte de expirarea termenului anterior de ocupare temporară.

SECȚIUNEA C

Conținutul documentațiilor care se întocmesc în vederea recuperării garanțiilor depuse în fondul de ameliorare a fondului funciar cu destinație forestieră

Art. 21. — Documentațiile necesare recuperării garanțiilor depuse în fondul de ameliorare a fondului funciar cu destinație forestieră conțin:

1. solicitarea de restituire a garanției, formulată de beneficiarul ocupării temporare, cu precizarea numărului de cont și a băncii unde se dorește restituirea sumei;
2. copia aprobării de ocupare temporară;
3. copia documentului cu care a fost achitată garanția;
4. procesul-verbal de reprimire în circuitul silvic a terenului forestier verificat și vizat de subunitățile teritoriale silvice ale autorității publice centrale care răspunde de silvicultură;
5. avizul inspectoratului teritorial de regim silvic și de vânătoare pentru restituirea garanției și a dobânzilor aferente.

CAPITOLUL VII

Dispoziții tranzitorii și finale

Art. 22. — (1) Beneficiarii scoaterilor definitive sau ocupărilor temporare de terenuri din fondul forestier național pot fi persoane fizice sau juridice.

(2) Compensarea în cazul scoaterilor definitive de terenuri din fondul forestier național se face doar cu terenuri care sunt în proprietatea beneficiarului.

(3) Compensarea parțială cu terenuri în cazul scoaterilor definitive de terenuri din fondul forestier național este interzisă.

(4) Plata taxei pentru scoaterea definitivă de terenuri din fondul forestier național, a contravalorii terenurilor, contravalorii pierderii de creștere determinate de exploatarea masei lemnoase înainte de vârsta exploatabilității tehnice, a garanției pentru ocuparea temporară de terenuri din fondul forestier național, chiriei pentru ocuparea temporară de terenuri din fondul forestier național, a cheltuielilor de instalare a vegetației forestiere și de întreținere a acesteia până la realizarea stării de masiv, a cheltuielilor de reinstalare a vegetației forestiere și de întreținere a acesteia până la realizarea stării de masiv și a valorii obiectivelor care se dezafectează se face de către beneficiarul scoaterii definitive/ocupării temporare a terenurilor din fondul forestier național.

Art. 23. — Calculul contravalorii terenului scos definitiv din fondul forestier național și a celui care se preia în compensare echivalentă ca suprafață și bonitate prevăzut la art. 3 alin. (1) nu poate fi utilizat la evaluări în vederea exproprierii pentru cauză de utilitate publică.

Art. 24. — Întocmirea studiilor pedostaționale se face de către unități atestate pentru efectuarea de lucrări de îmbunătățiri funciare în domeniul forestier, cu obligația stabilirii, prin aceste studii, a tipului de stațiune, a tipului natural fundamental de pădure, a speciei principale de bază corespunzătoare tipului natural fundamental de pădure, a productivității, a soluțiilor de împădurire și a devizului cu cheltuielile de instalare a vegetației forestiere și de întreținere a acesteia până la realizarea stării de masiv.

Art. 25. — (1) Suprafețele terenurilor oferite în compensare nu pot să fie sau să aibă componente sub formă de fâșie/fâșii mai îngustă/înguste de 10 m.

(2) Prin *terenuri limitrofe fondului forestier național* se înțelege terenurile care au o latură comună cu terenurile care fac parte din fondul forestier național. Limitrofe pot fi considerate și terenurile care sunt despărțite de fondul forestier național de un drum de pământ care are lățimea de maximum 6 m.

(3) Terenurile oferite în compensare trebuie să fie apte a fi împădurite, pentru speciile principale de bază.

(4) Terenurile neproductive pentru speciile forestiere principale nu fac obiectul preluării în compensarea celor scoase definitiv din fondul forestier național.

Art. 26. — Fișele tehnice care se întocmesc pentru terenurile care fac obiectul scoaterii definitive, respectiv al ocupării temporare trebuie să respecte următoarele reguli:

a) pentru calculul obligațiilor bănești, în cazul terenurilor care se scot definitiv din fondul forestier național sau în cazul terenurilor care se ocupă temporar, la stabilirea speciei principale de bază se alege proveniența sămânță;

b) stabilirea clasei de producție pentru terenurile din fondul forestier național care urmează să fie scoase definitiv/ocupate temporar, în vederea stabilirii obligațiilor bănești reprezentate de taxa pentru scoaterea definitivă a terenurilor din fondul forestier național, contravaloarea terenurilor scoase definitiv din fondul forestier național, garanția pentru ocuparea temporară de terenuri din fondul forestier național și chiria pentru ocuparea de terenuri din fondul forestier național se face după cum urmează: clasa de producție I pentru stațiuni de bonitate superioară, clasa de producție II pentru stațiuni de bonitate mijlocie și clasă de producție IV pentru stațiuni de bonitate inferioară;

c) în cazul terenurilor oferite în compensare, clasa de producție pentru specia principală de bază corespunzătoare condițiilor staționale se preia din studiul pedostațional întocmit pentru terenul respectiv;

d) în cazul terenurilor oferite în compensare, care sunt încadrate la terenuri degradate, la stabilirea obligațiilor bănești se alege clasa V de producție pentru specia principală de bază.

Art. 27. — În cazul aprobărilor de ocupare temporară emise pentru obiective care urmează să rămână în fondul forestier național și după perioada aprobată, reprimirea terenurilor în circuitul silvic se poate face în următoarele condiții:

a) terenurile să fie apte pentru a fi împădurite;

b) să nu fie restricții cu privire la soluțiile de împădurire a terenurilor respective ca urmare a existenței obiectivelor respective în fondul forestier național și după data aprobată.

Art. 28. — Emiterea avizelor, deciziilor și a acordurilor de către inspectoratele teritoriale de regim silvic și de vânătoare, respectiv de către Regia Națională a Pădurilor — Romsilva pentru scoaterea definitivă sau ocuparea temporară a terenurilor din fondul forestier național se face conform modelelor prevăzute în anexele nr. 5—10.

Art. 29. — Instituțiile care au competența de aprobare pot cere completarea documentațiilor prevăzute la art. 19—21 cu alte acte/documente/avize/acorduri, pentru clarificări, în funcție de specificul obiectivului.

Art. 30. — În cazul în care realizarea unui obiectiv implică atât scoaterea definitivă, cât și ocuparea temporară de terenuri din fondul forestier național, se emite un singur aviz/decizie/acord, care să conțină elementele atât pentru scoaterea definitivă, cât și pentru ocuparea temporară.

Art. 31. — (1) Emiterea aprobărilor de scoatere definitivă, respectiv de ocupare temporară a terenurilor din fondul forestier național se face cu respectarea prevederilor legale referitoare la consultarea publică.

(2) Consultarea publică cu privire la scoaterea definitivă, respectiv la ocuparea temporară de terenuri din fondul forestier național se face conform prevederilor legale în vigoare de către autoritatea publică centrală care răspunde de silvicultură, în cazul în care acordul de mediu este emis de autoritatea publică centrală care răspunde de protecția mediului.

(3) Pentru alte situații de scoatere definitivă și/sau de ocupare temporară de terenuri din fondul forestier național decât cele prevăzute la alin. (2), consultarea publică se face de către subunitățile teritoriale de specialitate ale autorității publice centrale care răspunde de silvicultură.

Art. 32. — Autoritatea publică centrală are obligația, în cazul în care documentația este incompletă, de a transmite un răspuns solicitantului scoaterii definitive/ocupării temporare de terenuri din fondul forestier național, în termen de maximum 60 de zile de la data depunerii documentației la autoritatea publică centrală.

Art. 33. — Anexele nr. 1—12 fac parte integrantă din prezenta metodologie, după cum urmează:

— anexa nr. 1 — Volumul masei lemnoase ajunse la vârsta exploatabilității pe clase de producție pentru principalele specii forestiere;

— anexa nr. 2 — Defalcarea pe specii și pe grupe de specii a coeficientului de corecție a prețului mediu al unui metru cub de masă lemnoasă pe picior;

— anexa nr. 3 — Criterii în baza cărora se determină coeficienții N și N1, utilizați la calculul contravalorii terenurilor (VT, VT_C), al chiriei (CH_A) și, respectiv, al contravalorii pierderii de creștere determinate de exploatarea masei lemnoase înainte de vârsta exploatabilității (D_{VML});

— anexa nr. 4 — Creșterea medie anuală la exploatabilitate a arboretului total pentru principalele specii forestiere;

— anexa nr. 5 — Aviz al Inspectoratului Teritorial de Regim Silvic și de Vânătoare pentru scoaterea definitivă din fondul forestier național a terenului în suprafață de;

— anexa nr. 6 — Aviz al Inspectoratului Teritorial de Regim Silvic și de Vânătoare pentru ocuparea temporară de terenuri din fondul forestier național;

— anexa nr. 7 — Decizie a Inspectoratului Teritorial de Regim Silvic și de Vânătoare pentru scoaterea definitivă din fondul forestier național a terenului în suprafață de (în cazul inspectoratelor care au primit competența de aprobare);

— anexa nr. 8 — Decizie a Inspectoratului Teritorial de Regim Silvic și de Vânătoare pentru ocuparea temporară de terenuri din fondul forestier național;

— anexa nr. 9 — Acord al Regiei Naționale a Pădurilor — Romsilva pentru scoaterea definitivă din fondul forestier național a terenului în suprafață de;

— anexa nr. 10 — Acord al Regiei Naționale a Pădurilor — Romsilva pentru ocuparea temporară a terenului din fondul forestier național în suprafață de;

— anexa nr. 11 — Fișa tehnică de transmitere defrișare;

— anexa nr. 12 — Schema procedurii de scoatere definitivă sau de ocupare temporară de terenuri din fondul forestier național.

*ANEXA Nr. 1
la metodologie*

VOLUMUL

masei lemnoase ajunse la vârsta exploatabilității pe clase de producție pentru principalele specii forestiere*)

— m³/ha —

Nr. crt.	SPECIA	CLASELE DE PRODUCȚIE				
		I	II	III	IV	V
1.	Molid	1.039	859	668	507	350
2.	Brad	986	838	672	508	386
3.	Pin silvestru	695	531	360	209	96
4.	Pin negru	553	427	283	190	93
5.	Larice	953	796	602	395	252
6.	Fag din sămânță	813	652	492	355	259
7.	Mesteacăn	352	294	195	141	94
8.	Gorun din sămânță	768	600	453	335	232
9.	Gorun din lăstari	533	448	343	238	164
10.	Stejar din sămânță	875	733	584	447	346
11.	Stejar din lăstari	565	462	375	283	201
12.	Cer din sămânță	516	405	321	255	183
13.	Garniță din sămânță	498	418	332	250	193
14.	Stejar brumăriu	334	292	208	113	81
15.	Stejar pufos	261	188	141	99	65
16.	Carpen din sămânță	334	291	217	145	108
17.	Tei din sămânță	518	449	356	256	163
18.	Salcâm din plantații	495	331	192	116	48
19.	Salcâm din lăstari	333	224	128	63	34
20.	Plop alb și negru	529	405	272	155	92
21.	Salcie din renis (și plantație)	534	391	295	172	107
22.	Salcie din lăstari	360	289	209	153	73
23.	Salcie din sulinari	360	289	209	153	73
24.	Anin	483	415	325	233	163
25.	Plop selecționat	629	407	310	207	114

*) Volumele sunt stabilite conform „Biometriei arborilor și arboretelor din România”, ediția 1972, la vârstele exploatabilității, prevăzute în normele tehnice pentru amenajarea pădurilor. Aceste volume vor putea fi revizuite în cazul modificării vârstei exploatabilității și a tabelelor de producție pentru arboreturi.

*ANEXA Nr. 2
la metodologie*

DEFALCAREA
pe specii și pe grupe de specii a coeficientului de corecție a prețului mediu
al unui metru cub de masă lemnoasă pe picior

Nr. crt.	Specia sau grupa de specii	Coeficientul care se aplică prețului mediu al unui metru cub de masă lemnoasă pe picior
1.	Rășinoase	1,20
2.	Fag	1,30
3.	Cvercinee, frasin	1,70
4.	Diverse specii tari	1,10
5.	Diverse specii moi	1,00

NOTĂ:

Indicatorul P_{ML} pentru speciile sau grupele de specii înscrise în coloana 1 se determină prin înmulțirea coeficientului din coloana 2 cu prețul mediu al unui metru cub de masă lemnoasă pe picior prevăzut la art. 123 din Legea nr. 46/2008, cu modificările și completările ulterioare.

*ANEXA Nr. 3
la metodologie*

CRITERII

în baza cărora se determină coeficienții N și N_1 , utilizați la calculul contravalorii terenurilor (VT , VT_C), al chiriei (CH_A) și, respectiv, al contravalorii pierderii de creștere determinate de exploatarea masei lemnoase înainte de vârsta exploatabilității (D_{VML})

Nr. crt.	1	2	Nota acordată
0			3
1.	Categorii de arborete sau terenuri de împădurit pe tipuri funcționale	Arboretele la care sunt interzise orice fel de intervenții pentru extragerea de masă lemnoasă sau de alte produse nelemnoase, parcuri naționale, rezervații naturale și științifice, monumente ale naturii, precum și terenuri destinate împăduririi, încadrate la tipul funcțional T_I	15
		Arboretele la care nu este permisă sau nu este posibilă decât executarea tăierilor de igienă sau a lucrărilor speciale de conservare, precum și terenuri destinate împăduririi, încadrate la tipul funcțional T_{II}	10
		Arboretele la care sunt permise tratamente intensive, cum sunt cele de codru grădinărit sau cvasigrădinărit, precum și terenuri destinate împăduririi, încadrate la tipul funcțional T_{III}	5
		Arboretele la care sunt permise tratamente cu perioada de regenerare normală sau mai mare, dar cu restricții în executarea tăierilor, precum și terenuri destinate împăduririi, încadrate la tipul funcțional T_{IV}	3
		Arboretele cu funcții de producție și de protecție la care nu sunt restricții privind tratamentele, precum și terenuri destinate împăduririi, încadrate la tipurile funcționale T_V și T_{VI}	2
		Terenurile fără vegetație forestieră	1

0	1	2	3
2.	Amplasarea terenului față de localități	<p>2.A. Teren în intravilan și până la 2 km de la limita perimetrului construibil:</p> <p>— municipiul București și stațiuni balneare, climaterice sau turistice</p> <p>— municipii reședință de județ, peste 100.000 de locuitori</p> <p>— municipii reședință de județ, sub 100.000 de locuitori</p> <p>— municipii</p> <p>— orașe</p> <p>— sate reședință de comună</p> <p>— sate</p> <p>2.B. Între 2 și 10 km de la limita perimetrului construibil:</p> <p>— municipiul București și stațiuni balneare, climaterice sau turistice</p> <p>— municipii reședință de județ, peste 100.000 de locuitori</p> <p>— municipii reședință de județ, sub 100.000 de locuitori</p> <p>— municipii</p> <p>— orașe</p> <p>— sate reședință de comună</p> <p>— sate</p> <p>2.C. Peste 10 km de la limita perimetrului construibil:</p> <p>— municipiul București și stațiuni balneare, climaterice sau turistice</p> <p>— municipii reședință de județ, peste 100.000 de locuitori</p> <p>— municipii reședință de județ, sub 100.000 de locuitori</p> <p>— municipii</p> <p>— orașe</p> <p>— sate reședință de comună</p> <p>— sate</p>	<p>150</p> <p>120</p> <p>90</p> <p>60</p> <p>40</p> <p>20</p> <p>10</p> <p>80</p> <p>60</p> <p>40</p> <p>30</p> <p>20</p> <p>10</p> <p>5</p> <p>40</p> <p>30</p> <p>20</p> <p>10</p> <p>5</p> <p>3</p> <p>1</p>
3.	Amplasarea terenului față de rețelele de transport	<p>3.A. Transport rutier (terenul este amplasat la o distanță de cel mult 2 km față de calea de transport):</p> <p>— autostrăzi și drumuri naționale europene</p> <p>— alte drumuri naționale, străzi din intravilanul municipiilor</p> <p>— drumuri județene, străzi din intravilanul orașelor</p> <p>— drumuri comunale, străzi din intravilanul comunelor, străzi din intravilanul satelor</p> <p>— drumuri forestiere, industriale și alte asemenea</p> <p>3.B. Transport feroviar (în cazul în care terenul se află la o distanță de cel mult 5 km față de stație)</p> <p>3.C. Transport fluvial (în cazul în care terenul se află la o distanță de cel mult 5 km față de port)</p> <p>3.D. Transport maritim (în cazul în care terenul se află la o distanță de cel mult 5 km față de port)</p>	<p>40</p> <p>30</p> <p>20</p> <p>10</p> <p>5</p> <p>5</p> <p>5</p> <p>5</p>
4.	Alte utilități	<p>Rețele de apă—canal până la 500 m</p> <p>Rețele de distribuție a energiei electrice până la 500 m</p> <p>Rețele de distribuție a gazelor naturale până la 1000 m</p>	<p>5</p> <p>5</p> <p>5</p>

0	1	2	3
5.	Ponderea suprafeței fondului forestier național în cadrul județului	Până la 16%	50
		16,1—20%	40
		20,1—30%	30
		30,1—40%	20
		Peste 40%	10

NOTĂ:

1. Coeficientul N se determină ca sumă a notelor acordate pentru îndeplinirea tuturor criteriilor menționate.

2. Coeficientul N1 reprezintă nota acordată numai pentru îndeplinirea criteriilor cuprinse la nr. crt. 1 „Categorii de arborete sau terenuri de împădurit pe tipuri funcționale”.

3. Pentru criteriul „Amplasarea terenului față de localități”, în cazul în care diferența dintre distanța față de localitatea cea mai apropiată și distanța față de o localitate încadrată la o categorie de importanță mai mare aflată în apropiere este mai mică de 10 km, se ia în considerare distanța față de localitatea de cea mai mare categorie.

4. În cazul criteriului „Amplasarea terenului față de rețelele de transport” se cumulează, în funcție de situație, notele de la pct. 3.A, 3.B, 3.C și 3.D.

5. În cazul pct. 3.A se ia în considerare numai accesul la drumul de cea mai mare categorie.

6. Pentru stabilirea criteriilor se iau în considerare distanțele cele mai scurte, în proiecție orizontală.

*ANEXA Nr. 4
la metodologie*

**CREȘTEREA
medie anuală la exploatabilitate a arboretului total pentru principalele specii forestiere*)**

— m³/an/ha —

Nr. crt.	Specia principală	Clasa de producție				
		I	II	III	IV	V
0	1	2	3	4	5	6
1.	Molid	13,8	12,2	10,5	8,1	5,7
2.	Brad	12,7	10,8	9,4	7,8	5,9
3.	Pin silvestru	12,1	9,4	7,4	5,2	3,0
4.	Pin negru	10,9	8,6	6,6	4,6	2,8
5.	Fag	11,0	9,1	7,6	6,0	4,4
6.	Mesteacăn	9,4	7,9	6,4	4,8	3,2
7.	Gorun din sămânță	7,5	7,0	5,5	4,7	3,3
8.	Gorun din lăstari	8,6	7,2	5,7	4,4	3,1
9.	Stejar din sămânță	10,6	8,8	7,6	6,2	4,7
10.	Stejar din lăstari	9,2	7,5	5,9	4,9	3,9
11.	Tei	12,7	10,8	9,1	7,2	5,2
12.	Cer	8,8	7,8	6,3	4,9	3,9
13.	Garniță	6,8	5,9	5,2	4,4	3,5
14.	Carpen	10,2	8,8	7,5	5,9	4,6
15.	Salcâm (plantații)	18,7	14,7	10,3	6,4	3,3
16.	Salcâm (lăstari)	16,5	13,2	9,3	5,7	3,1
17.	Plop alb și negru	19,5	15,0	11,6	7,8	4,8
18.	Salcie din sămânță	27,5	23,9	19,2	14,2	9,5
19.	Salcie din sulinari	20,8	18,9	16,5	12,4	8,2
20.	Plop selecționat	30,1	23,7	18,0	13,0	8,2
21.	Larice**)	10,5	8,9	7,5	5,7	3,6

*) Conform „Biometriei arborilor și arboretelor din România”, ediția 1972.

**) Arboret principal.

Antetul Inspectoratului Teritorial de Regim Silvic și de Vânătoare (denumire, adresă, telefon, fax, e-mail etc.)
Nr. /

AVIZ

Nr. /

**pentru scoaterea definitivă din fondul forestier național a terenului în suprafață de,
aflat în proprietatea, de către, pentru realizarea obiectivului, beneficiar**

Inspectorul-șef al Inspectoratului Teritorial de Regim Silvic și de Vânătoare, având în vedere documentația înaintată de, înregistrată cu nr., în baza prevederilor:

— (se trec numerele articolelor din lege în baza cărora a fost emis avizul),

a Acordului de mediu nr., emis de către,

a Acordului Regiei Naționale a Pădurilor — Romsilva nr. /,

a verificărilor în teren efectuate de domnul, în data de, pentru care (s-a depus/urmează să fie depusă) în Fondul de ameliorare a fondului funciar cu destinație silvică taxa pentru scoaterea definitivă a terenului din fondul forestier național, în valoare de, eliberează următorul

AVIZ:

1. Se avizează:

a) scoaterea definitivă din fondul forestier național a terenului în suprafață de, aflat în proprietatea, administrat de și localizat în U.P., u.a., pentru realizarea obiectivului

b) defrișarea vegetației forestiere pe suprafața totală de, conform Acordului de mediu nr., emis de, astfel: u.a. = ha, u.a. = ha etc. Masa lemnoasă va fi exploatată potrivit prevederilor legale în vigoare;

c) introducerea în circuitul silvic în compensare echivalentă a terenului în suprafață de, proprietate a, localizat în (tarla, parcelă), conform Terenul oferit în compensare este limitrof fondului forestier național: O.S., U.P., u.a.

2. Prezentul aviz este valabil cu condiția menținerii soluției de amplasare a obiectivului, a respectării prevederilor acordului de mediu și servește numai pentru obținerea aprobării de la Ministerul Agriculturii, Pădurilor și Dezvoltării Rurale pentru scoaterea definitivă a terenului în suprafață de din fondul forestier național.

3. Inspectoratul Teritorial de Regim Silvic și de Vânătoare va comunica prezentul aviz administratorului terenului și solicitantului.

Viza Compartimentului juridic

.....
(numele, prenumele și semnătura)

Inspector-șef,

.....

Antetul Inspectoratului Teritorial de Regim Silvic și de Vânătoare (denumire, adresă, telefon, fax, e-mail etc.)
Nr. /

AVIZ

Nr. /

**pentru ocuparea temporară a terenului din fondul forestier național în suprafață de,
aflat în proprietatea, pentru realizarea obiectivului**

Inspectorul-șef al Inspectoratului Teritorial de Regim Silvic și de Vânătoare, având în vedere documentația înaintată de, înregistrată cu nr., în baza prevederilor:

—

— etc. (se trec numerele articolelor din lege în baza cărora a fost emis avizul),

a Acordului de mediu nr., emis de către,

a Acordului Regiei Naționale a Pădurilor — Romsilva nr. /,

a verificărilor în teren efectuate de domnul, în data de, pentru care (s-a depus/urmează să fie depusă) în Fondul de ameliorare a fondului funciar cu destinație silvică garanția pentru ocuparea temporară a terenului din fondul forestier național, în valoare de, eliberează următorul

AVIZ:

1. Se avizează:

a) ocuparea temporară, de la data prezentei decizii până la data de (se menționează perioada pentru care s-a emis avizul), a terenului din fondul forestier național în suprafață de, aflat în proprietatea, administrat de și localizat în U.P., u.a., pentru realizarea obiectivului

b) defrișarea vegetației forestiere pe suprafața totală de, conform Acordului de mediu nr., emis de, astfel: u.a. = ha, u.a. =ha etc. Masa lemnoasă va fi exploatată potrivit prevederilor legale în vigoare.

2. Prezentul aviz este valabil cu condiția menținerii soluției de amplasare a obiectivului, a respectării prevederilor acordului de mediu și servește numai pentru obținerea aprobării de la Ministerul Agriculturii, Pădurilor și Dezvoltării Rurale pentru ocuparea temporară a terenului în suprafața de din fondul forestier național.

3. Inspectoratul Teritorial de Regim Silvic și de Vânătoare va comunica prezentul aviz administratorului terenului și solicitantului, precum și actele necesare pe care trebuie să le conțină documentația care va fi înaintată spre aprobare la Ministerul Agriculturii, Pădurilor și Dezvoltării Rurale.

Viza Compartimentului juridic

.....
(numele, prenumele și semnătura)

Inspector-șef,

.....

*ANEXA Nr. 7
la metodologie*

Antetul Inspectoratului Teritorial de Regim Silvic și de Vânătoare

(denumire, adresă, telefon, fax, e-mail etc.)

Nr...../.....

DECIZIE

Nr...../.....

pentru scoaterea definitivă din fondul forestier național a terenului în suprafață de....., aflat în proprietatea....., de către....., pentru realizarea obiectivului....., beneficiar.....

Inspectorul-șef al Inspectoratului Teritorial de Regim Silvic și de Vânătoare, având în vedere documentația înaintată de, înregistrată cu nr., în baza prevederilor:

— (se trec numerele articolelor din lege în baza cărora a fost emisă decizia),

a Acordului de mediu nr., emis de către.....,

a Acordului Regiei Naționale a Pădurilor — Romsilva nr./.....,

a verificărilor în teren efectuate de domnul....., în data de.....,

pentru care s-a depus în Fondul de ameliorare a fondului funciar cu destinație silvică taxa de scoatere definitivă a terenului din fondul forestier național, în valoare de....., cu..... (documentul de plată), emite următoarea

DECIZIE:

1. Se aprobă:

a) scoaterea definitivă din fondul forestier național a terenului în suprafață de....., aflat în proprietatea....., administrat de..... și localizat în U.P., u.a., pentru realizarea obiectivului.....;

b) defrișarea vegetației forestiere pe suprafața totală de....., conform Acordului de mediu nr., emis de....., astfel: u.a.=.....ha, u.a.=.....ha etc. Masa lemnoasă va fi exploatată potrivit prevederilor legale în vigoare;

c) introducerea în circuitul silvic în compensare echivalentă a terenului în suprafață de....., proprietate a....., localizat în..... (țarla, parcelă), conform.....

Terenul oferit în compensare este limitrof fondului forestier național: O.S., U.P., u.a.

2. Predarea terenului se va face numai după achitarea tuturor obligațiilor bănești prevăzute de lege, pe bază de proces-verbal de predare-primire.

3. Prezenta decizie este valabilă cu condiția menținerii soluției de amplasare a obiectivului și a respectării prevederilor acordului de mediu pentru scoaterea definitivă a terenului în suprafață de..... din fondul forestier național.

4. Inspectoratul Teritorial de Regim Silvic și de Vânătoare va comunica prezenta decizie administratorului terenului și solicitantului.

Viza Compartimentului juridic

.....
(numele, prenumele și semnătura)

Inspector-șef,

.....

Antetul Inspectoratului Teritorial de Regim Silvic și de Vânătoare
(denumire, adresă, telefon, fax, e-mail etc.)
Nr...../.....

DECIZIE

Nr...../.....

**pentru ocuparea temporară a terenului din fondul forestier național în suprafață de.....,
aflat în proprietatea....., pentru realizarea obiectivului.....**

Inspectorul-șef al Inspectoratului Teritorial de Regim Silvic și de Vânătoare, având în vedere documentația înaintată de..... și înregistrată cu nr., analizată și avizată conform Adresei nr., în baza prevederilor:

— (se trec numerele articolelor din lege în baza cărora a fost emisă decizia),

a Acordului de mediu nr., emis de către.....,

a Acordului Regiei Naționale a Pădurilor — Romsilva nr./.....,

a verificărilor în teren efectuate de domnul, în data de, pentru care s-a depus în Fondul de ameliorare a fondului funciar cu destinație silvică garanția pentru ocuparea temporară a terenului din fondul forestier național, în valoare de....., cu..... (documentul de plată),

emite următoarea

DECIZIE:

1. Se aprobă:

a) ocuparea temporară, până la data de..... (se menționează perioada pentru care s-a emis decizia), a terenului din fondul forestier național, în suprafață de....., aflat în proprietatea....., administrat de..... și localizat în U.P., u.a., pentru realizarea obiectivului.....;

b) defrișarea vegetației forestiere pe suprafața totală de....., conform Acordului de mediu nr. emis de, astfel: u.a.=.....ha, u.a.=.....ha etc. Masa lemnoasă va fi exploatată potrivit prevederilor legale în vigoare.

2. Prezenta decizie este valabilă cu condiția menținerii soluției de amplasare a obiectivului și a respectării prevederilor acordului de mediu.

3. Inspectoratul Teritorial de Regim Silvic și de Vânătoare..... va comunica prezenta decizie administratorului terenului și solicitantului.

4. În cazul în care este necesară prelungirea termenului de ocupare temporară, beneficiarul va depune documentația completă, cu minimum 30 de zile înainte de expirarea termenului, la instituția competentă să aprobe ocuparea temporară a terenului.

Viza Compartimentului juridic

.....

(numele, prenumele și semnătura)

Inspector-șef,

.....

Antetul Regiei Naționale a Pădurilor — Romsilva (denumire, adresă, telefon, fax, e-mail etc.)
Nr...../.....

ACORD

Nr...../.....

**pentru scoaterea definitivă din fondul forestier național a terenului în suprafață de.....,
aflat în proprietatea....., de către....., pentru realizarea obiectivului....., beneficiar.....**

Directorul general al Regiei Naționale a Pădurilor — Romsilva, având în vedere documentația înaintată de....., înregistrată cu nr., în baza prevederilor:

—

— etc. (se trec numerele articolelor din lege în baza cărora a fost emis acordul),
având în vedere:

— Acordul de mediu nr./....., emis de către.....;

— etc. (se menționează actele care au stat la baza emiterii acordului),

eliberează următorul

ACORD:

1. Pentru:

- a) scoaterea definitivă din fondul forestier național a terenului în suprafață de....., aflat în proprietatea....., administrat de..... și localizat în U.P., u.a., pentru realizarea obiectivului.....;
- b) defrișarea vegetației forestiere pe suprafața totală de....., astfel: u.a.=.....ha, u.a.=.....ha etc. Masa lemnoasă va fi exploatată potrivit prevederilor legale în vigoare;
- c) introducerea în circuitul silvic în compensare echivalentă a terenului în suprafață de....., proprietate a....., localizat în..... (tarla, parcelă), conform.....;
- d) terenul oferit în compensare este limitrof fondului forestier național: O.S., U.P., u.a.;
- e) masa lemnoasă rezultată din defrișarea vegetației forestiere de pe terenul prevăzut la lit. b) se va precompta conform prevederilor legale în vigoare.

2. Predarea terenurilor prevăzute la pct. 1 lit. a) și c) se va face pe bază de procese-verbale de predare-primire între părți, încheiate prin împuterniciții acestora, numai după îndeplinirea integrală și cumulativă a următoarelor condiții:

- a) obținerea aprobării de la instituția competentă, conform art. 40 din Legea nr. 46/2008, cu modificările și completările ulterioare;
- b) achitarea tuturor obligațiilor bănești prevăzute de lege pentru ocuparea de terenuri forestiere în alte scopuri decât cele silvice.

3. (numele beneficiarului) este obligat să respecte limitele perimetrului delimitat și să nu producă prejudicii vegetației forestiere și terenurilor limitrofe acestuia, în caz contrar fiind supus sancțiunilor prevăzute de lege.

Director general,
.....

*ANEXA Nr. 10
la metodologie*

Antetul Regiei Naționale a Pădurilor — Romsilva (denumire, adresă, telefon, fax, e-mail etc.)

Nr. /

A C O R D

Nr. /

**pentru ocuparea temporară a terenului din fondul forestier național în suprafață de,
aflat în proprietatea, pentru realizarea obiectivului.....**

Directorul general al Regiei Naționale a Pădurilor — Romsilva, având în vedere documentația înaintată de, înregistrată cu nr., în baza prevederilor:

-
- etc. (se trec numerele articolelor din lege în baza cărora a fost emis acordul), având în vedere:
- Acordul de mediu nr. /, emis de către
- etc. (se menționează actele care au stat la baza emiterii acordului), eliberează următorul

ACORD:

1. Pentru:

- a) ocuparea temporară, până la data de (se menționează perioada pentru care s-a emis acordul), a terenului din fondul forestier național în suprafață de, aflat în proprietatea, administrat de și localizat în U.P., u.a., pentru realizarea obiectivului
- b) defrișarea vegetației forestiere pe suprafața totală de, astfel: u.a. =ha, u.a. = ha etc. Masa lemnoasă va fi exploatată potrivit prevederilor legale în vigoare;
- c) masa lemnoasă rezultată din defrișarea vegetației forestiere de pe terenul prevăzut la lit. b) se va precompta conform prevederilor legale în vigoare.

2. Prezentul acord este valabil cu condiția menținerii soluției de proiectare din documentația anexată.

3. Predarea terenului prevăzut la pct. 1 lit. a) către (numele beneficiarului) se va face pe bază de proces-verbal de predare-primire între părți, încheiat prin împuterniciții acestora, numai după îndeplinirea integrală și cumulativă a următoarelor condiții:

- a) obținerea aprobării de la instituția competentă, conform art. 40 din Legea nr. 46/2008, cu modificările și completările ulterioare;
- b) achitarea tuturor obligațiilor bănești prevăzute de lege pentru ocuparea temporară de terenuri forestiere în alte scopuri decât cele silvice.

4. (numele beneficiarului) este obligat să respecte limitele perimetrului delimitat și să nu producă prejudicii vegetației forestiere și terenurilor limitrofe acestuia, în caz contrar fiind supus sancțiunilor prevăzute de lege.

5. La expirarea termenului aprobat, beneficiarul este obligat să predea (numele direcției silvice) terenul prevăzut la pct. 1 lit. a), în condiții care îl fac apt pentru a fi împădurit.

Director general,
.....

Antetul instituției
Nr. /Aprobat
Inspectoratul Teritorial de Regim Silvic și de Vânătoare**FIȘĂ TEHNICĂ DE TRANSMITERE-DEFRIȘARE**
pentru scoaterea definitivă/ocuparea temporară a terenului în suprafață de,
în scopul realizării obiectivului

I. Descrierea terenurilor

Nr. crt.	Descrierea terenurilor	TOTAL
1.	Unitatea de producție	
2.	Unitatea amenajistică	
3.	Suprafața totală u.a. (ha)	
4.	Suprafața solicitată (ha)	
5.	Tipul de pădure/G.E. (cod)	
6.	Caracterul actual — tip de pădure	
7.	Categoria funcțională	
8.	Compoziția arboretului	
9.	Vârsta medie a arboretului	
10.	Clasa de producție	
11.	Consistența	
12.	Volumul la hectar (m ³)	
13.	Volumul aferent suprafeței solicitate (m ³)	
14.	Suprafața de defrișat (ha)	
15.	Volumul de defrișat (m ³)	

II. Obligații bănești

II.1. Taxa/Garanția: lei

pe care titularul aprobării trebuie să o depună în Fondul de ameliorare a fondului funciar cu destinație silvică
Plata taxei/garanției se face către Ministerul Agriculturii, Pădurilor și Dezvoltării Rurale, având codul fiscal, la Trezoreria Operativă a Municipiului București, în contul

II.2. Contravaloarea terenurilor: lei, plus T.V.A. lei

II.3. Contravaloarea pierderii de creștere determinate de exploatarea masei lemnoase înainte de vârsta exploatabilității tehnice: lei, plus T.V.A. lei

II.4. Contravaloarea obiectivelor dezafectate: lei, plus T.V.A. lei

II.5. Cheltuielile de instalare/reinstalare a vegetației forestiere și de întreținere a acesteia până la realizarea stării de masiv lei, plus T.V.A. lei

III. Condiții de ocupare a terenurilor.....
.....

Ocolul silvic nu va întreprinde nicio acțiune legată de transmiterea terenului solicitat înainte ca beneficiarul să obțină aprobarea și să achite integral toate obligațiile bănești care îi revin potrivit legii.

Prezenta fișă tehnică a fost întocmită la data de de către domnul

Întocmit

.....

Șef ocol/Director/Administrator,

.....

Pentru terenurile administrate de Regia Națională a Pădurilor — Romsilva, fișa tehnică a fost verificată la data de..... de către domnul, din cadrul Direcției Silvice

Verificat

Director,

.....

Fișa tehnică a fost verificată scriptic și pe teren de domnul, din cadrul Inspectoratului Teritorial de Regim Silvic și de Vânătoare

Verificat

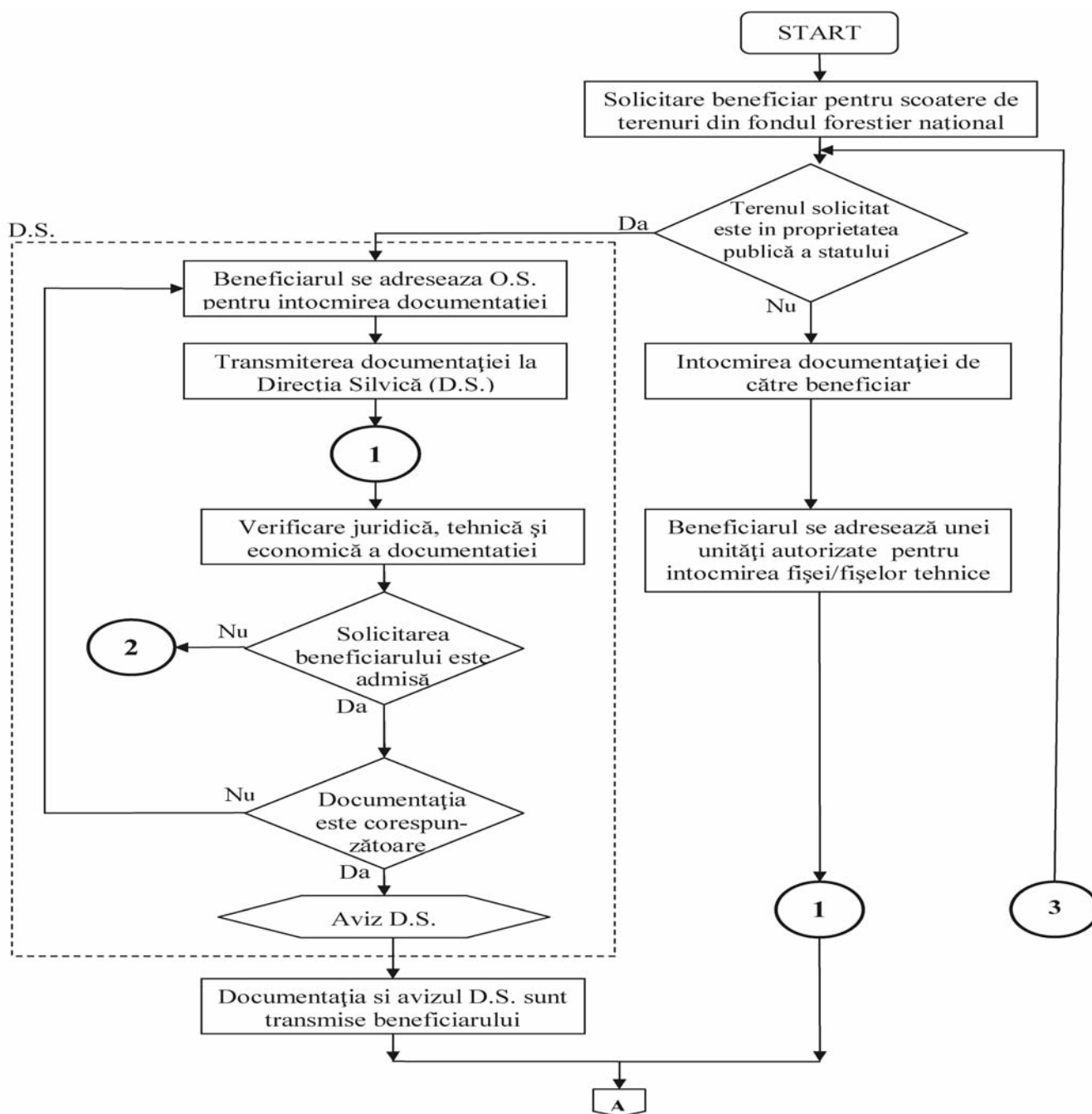
.....

NOTĂ:

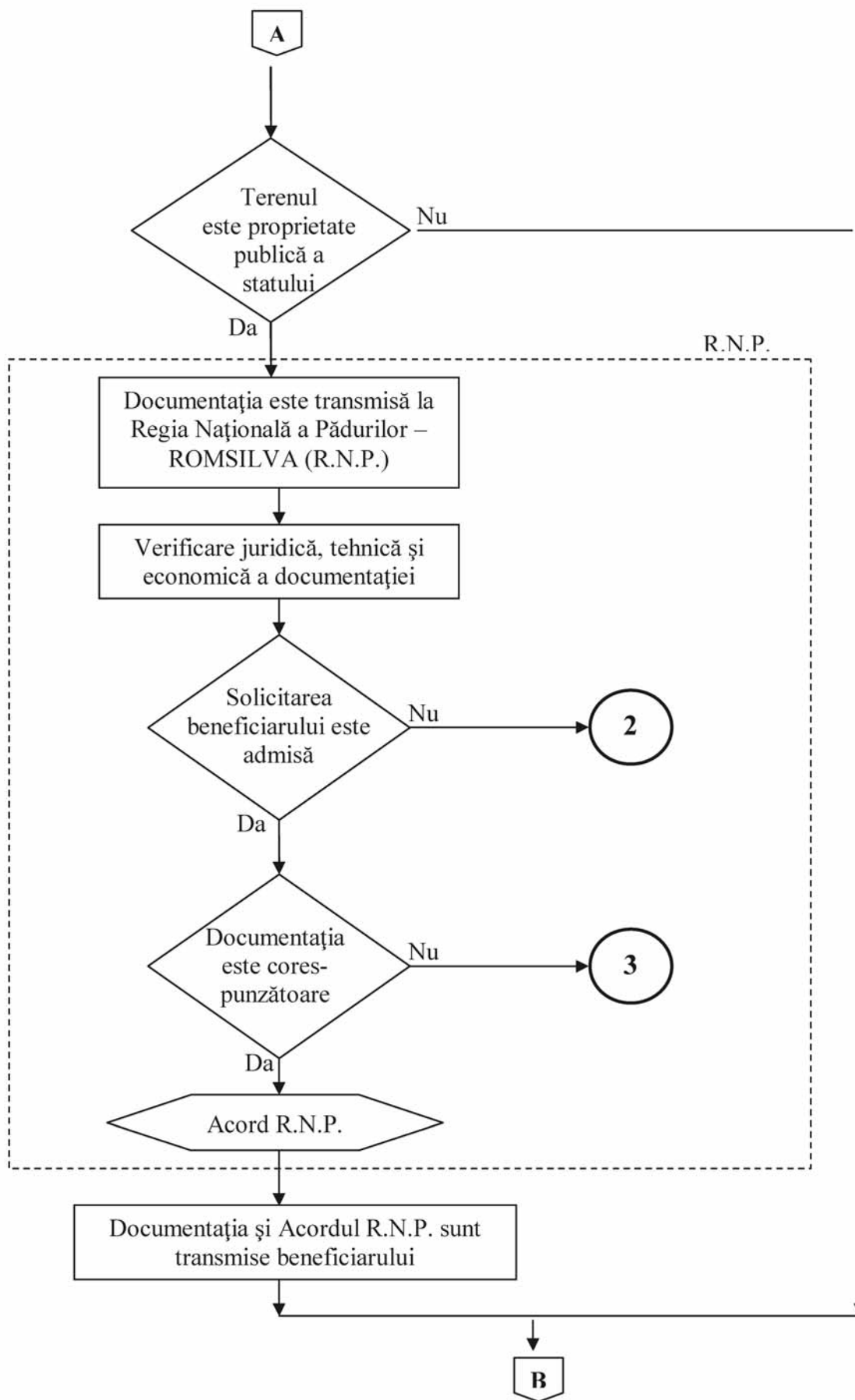
Fișa tehnică de transmitere-defrișare va avea atașat calculul detaliat al obligațiilor bănești.

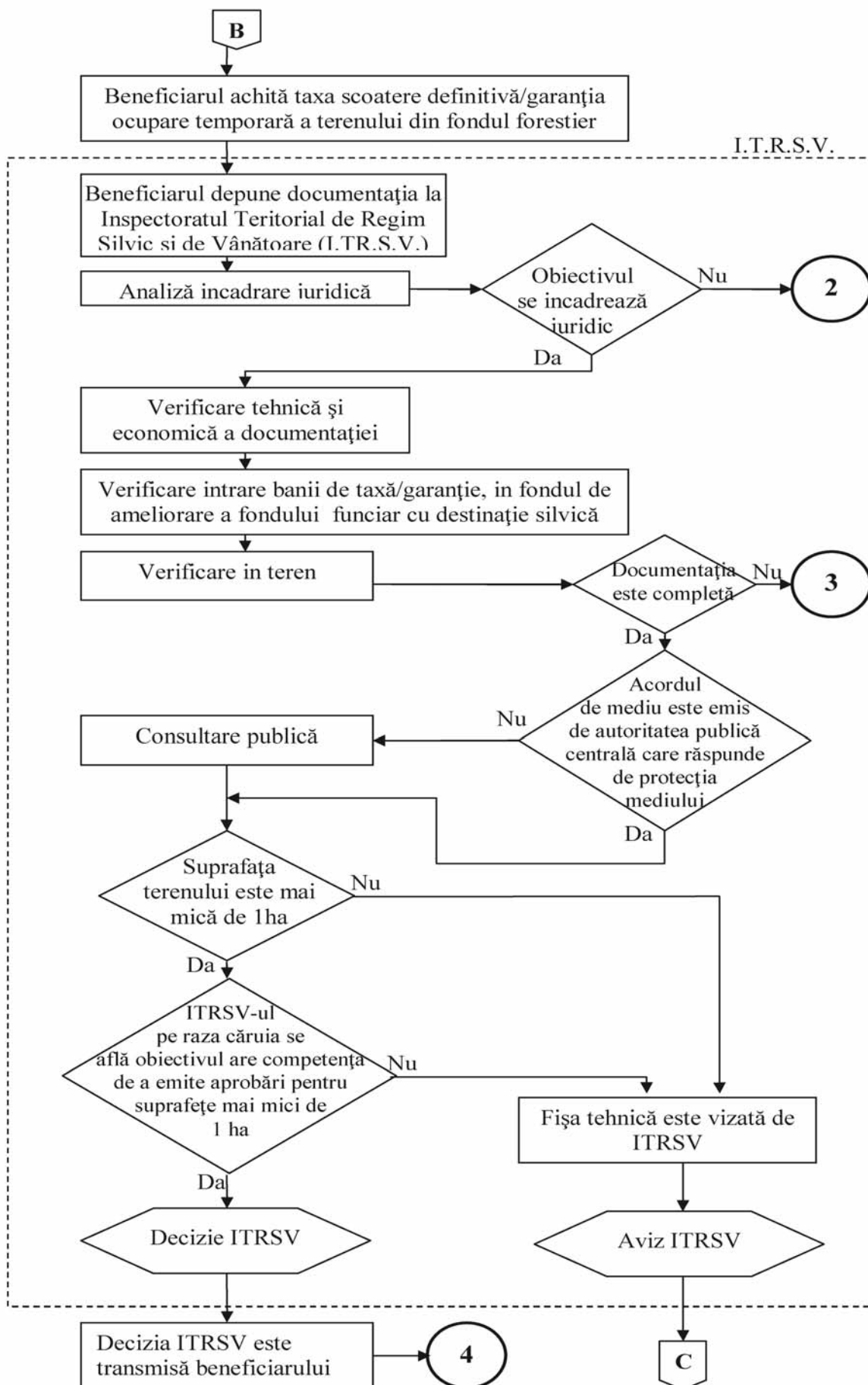
*ANEXA Nr. 12
la metodologie*

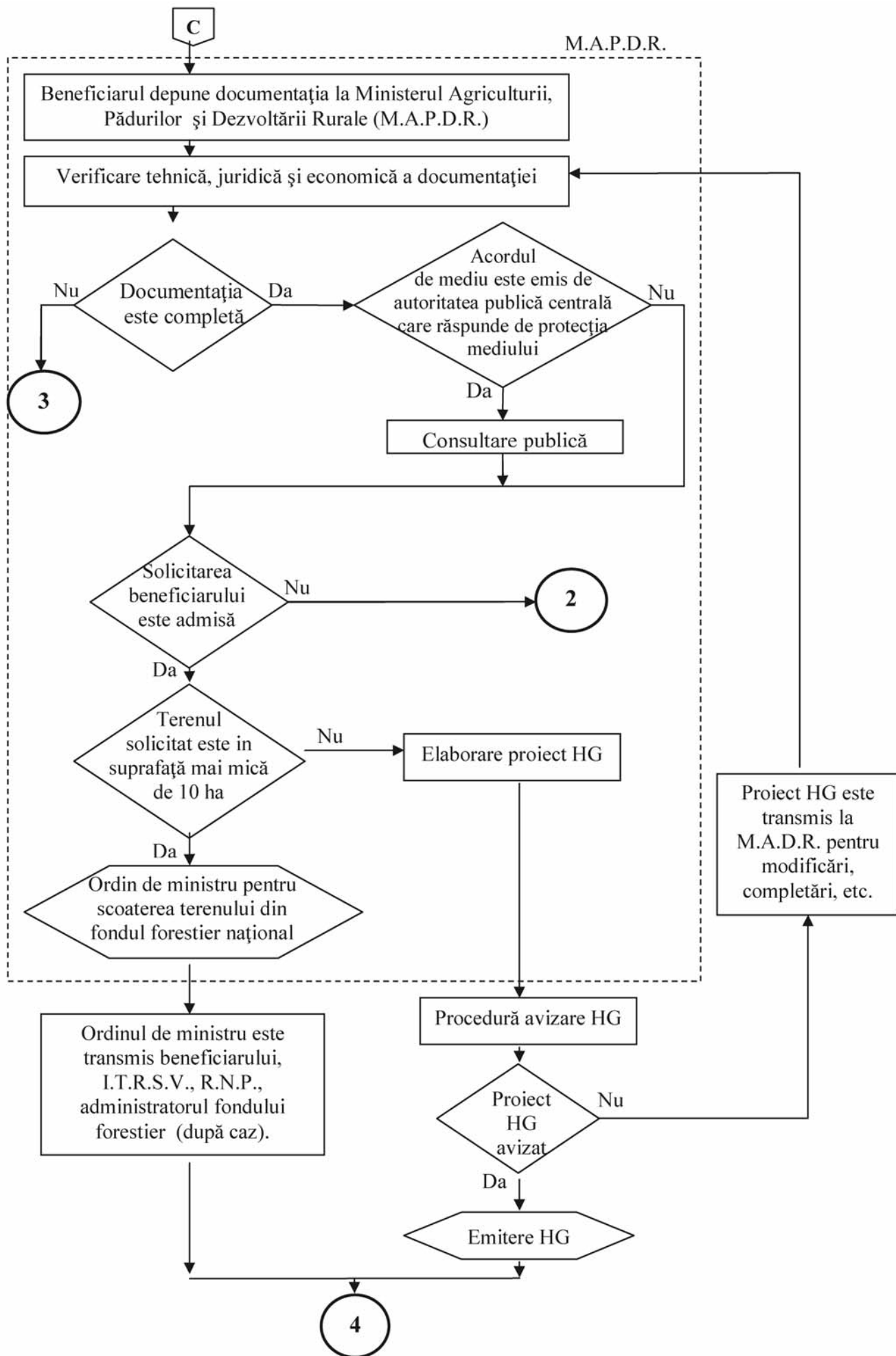
SCHEMA *)
procedurii de scoatere definitivă sau de ocupare temporară de terenuri din fondul forestier național

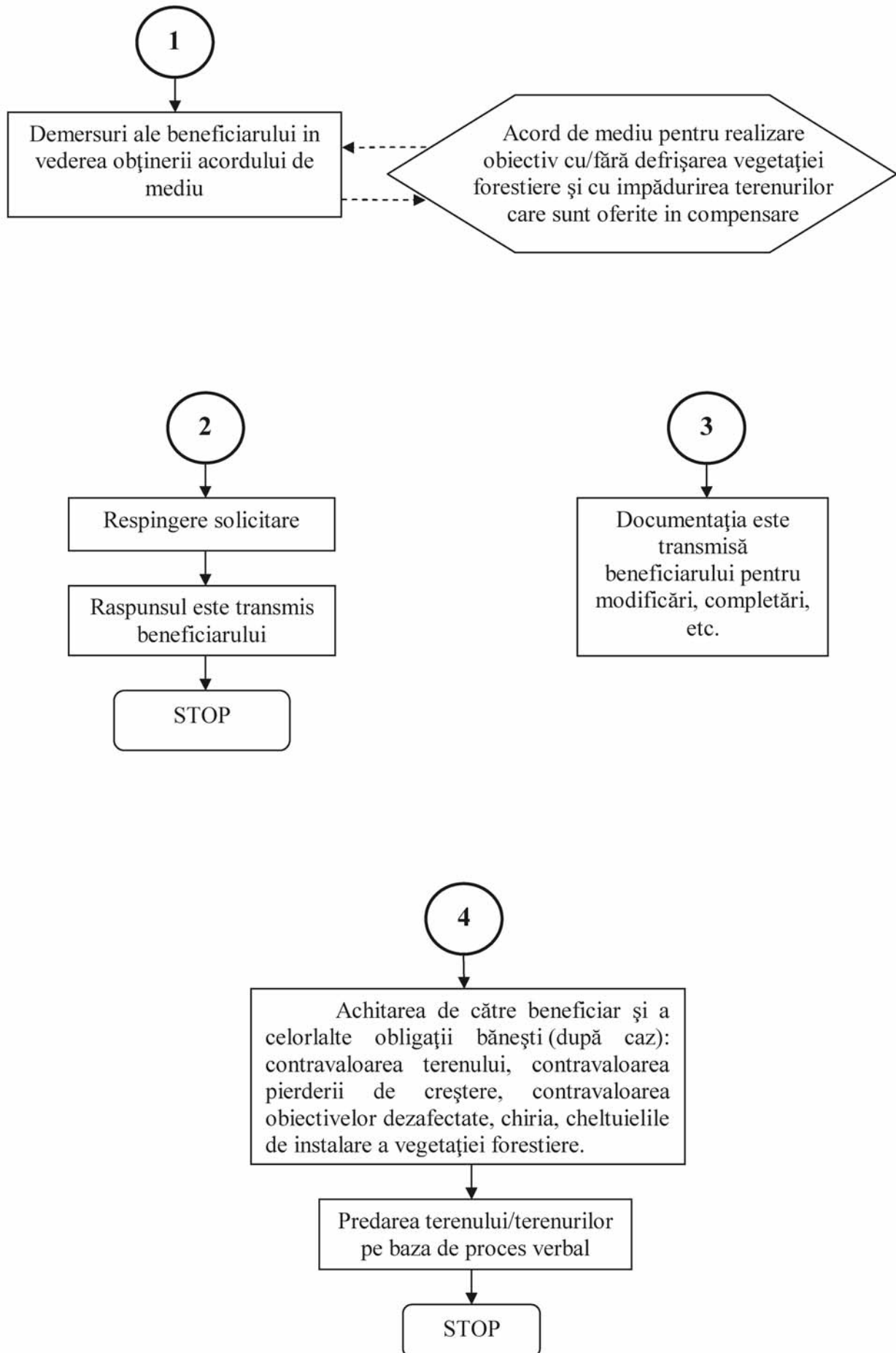

*) Schema este reprodusă în facsimil.

ACTE ALE CURȚII EUROPENE A DREPTURILOR OMULUI

CURTEA EUROPEANĂ A DREPTURILOR OMULUI

HOTĂRÂREA

din 11 octombrie 2007

în Cauza Pușcaș împotriva României

(Cererea nr. 30.502/03)

În Cauza Pușcaș împotriva României,

Curtea Europeană a Drepturilor Omului (Secția a treia), statuând în cadrul unei camere formate din: domnii B.M. Zupančič, președinte, C. Bîrsan, doamna A. Gyulumyan, domnii E. Myjer, David Thór Björgvinsson, doamnele I. Ziemele, I. Berro-Lefèvre, judecători, și domnul S. Quesada, grefier de secție, după ce a deliberat în camera de consiliu la data de 20 septembrie 2007, pronunță următoarea hotărâre, adoptată la această dată:

PROCEDURA

1. La originea cauzei se află o cerere (nr. 30.502/03) îndreptată împotriva României, prin care un cetățean al acestei țări, domnul Marius Traian Pușcaș (*reclamantul*), a sesizat Curtea la data de 22 august 2003 în temeiul art. 34 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale (*Convenția*).

2. Guvernul român (*Guvernul*) este reprezentat de agentul său, domnul R. H. Radu, din cadrul Ministerului Afacerilor Externe.

3. La data de 6 octombrie 2006, Curtea a decis să comunice cererea Guvernului. Invocând prevederile art. 29 § 3 din Convenție, aceasta a decis să analizeze în același timp admisibilitatea și temeinicia cauzei.

ÎN FAPT

I. Circumstanțele cauzei

4. Reclamantul s-a născut în anul 1961 și locuiește în Onești.

5. În anul 1950, invocând Decretul de naționalizare nr. 92/1950, statul a intrat în posesia imobilului situat în Brașov, Calea Stejărișului nr. 22, compus dintr-o casă și terenul aferent în suprafață de 1.569 m², a cărui proprietară era mama reclamantului.

A. **Acțiunea în revendicare a imobilului și vânzarea de către autorități a apartamentului nr. 1**

6. La o dată neprecizată, în temeiul Legii nr. 112/1995 pentru reglementarea situației juridice a unor imobile cu destinația de locuințe, trecute în proprietatea statului (*Legea nr. 112/1995*), mama reclamantului a solicitat comisiei administrative competente restituirea imobilului în discuție.

7. Printr-un contract încheiat la data de 21 octombrie 1997 în baza Legii nr. 112/1995, întreprinderea de stat mandatară a Primăriei Brașov, Societatea R., a vândut două camere din imobilul respectiv, și anume apartamentul nr. 1, familiei M.-L., chiriași ai Primăriei Brașov în acest apartament.

8. Prin Sentința din 14 mai 1998, menținută în ultimă instanță prin Decizia din 5 iulie 1999 a Curții de Apel Brașov, Judecătoria Brașov a statuat că naționalizarea imobilului în discuție fusese ilegală și a obligat Primăria Brașov să îi restituie reclamantului, în calitatea sa de unic moștenitor al mamei sale, casa și terenul aferent în suprafață de 1.569 m².

9. Prin Procesul-verbal din 9 noiembrie 1999, întocmit la sediul Societății R. și semnat de reclamant, un executor judecătoresc a constatat punerea reclamantului în posesia imobilului situat la nr. 22, Calea Stejărișului. S-a menționat în

cadrul acestuia, la cererea Societății R., că apartamentul nr. 1 îi fusese vândut familiei M.-L. și că celelalte două apartamente erau ocupate de chiriașii statului. Societatea R. s-a arătat a fi de acord cu executarea Sentinței din 14 mai 1998 menționate mai sus, cu condiția ca reclamantul să respecte drepturile chiriașilor, conform Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 40/1999 privind protecția chiriașilor și stabilirea chiriei pentru spațiile cu destinația de locuințe (*O.U.G. nr. 40/1999*). Reclamantul și-a înscris dreptul de proprietate în cartea funciară și a început să plătească impozitele aferente casei și terenului.

B. **Anularea contractului de vânzare-cumpărare având ca obiect apartamentul nr. 1 și recursul în anulare formulat de procurorul general**

10. Printr-o sentință din 14 iunie 2000, Judecătoria Brașov a admis acțiunea reclamantului în anularea contractului de vânzare-cumpărare din 21 octombrie 1997 și a dispus ca familia M.-L. și Primăria Brașov să restabilească situația anterioară încheierii acestui contract. Instanța a statuat că, din moment ce apartamentul în litigiu fusese naționalizat fără titlu, acesta nu era proprietatea statului și nu putea face obiectul unui contract de vânzare-cumpărare în baza Legii nr. 112/1995.

11. Printr-o decizie definitivă din 17 septembrie 2001, judecând în ultimă instanță, Curtea de Apel Brașov a confirmat sentința menționată mai sus, precizând că părțile la contractul de vânzare-cumpărare încălcaseră prevederile imperative ale Hotărârii Guvernului nr. 20/1996 pentru stabilirea Normelor metodologice privind aplicarea Legii nr. 112/1995 pentru reglementarea situației juridice a unor imobile cu destinația de locuințe, trecute în proprietatea statului, în măsura în care familia M.-L., care prezentase instanțelor un contract de închiriere din data de 2 septembrie 1996, nu beneficia de un astfel de contract în momentul intrării în vigoare a legii menționate anterior.

12. La data de 12 decembrie 2001, un executor judecătoresc a întocmit un proces-verbal de punere a reclamantului în posesia apartamentului nr. 1, iar acesta s-a înscris la autoritățile fiscale ca proprietar al acestui apartament.

13. Printr-o sentință din 2 decembrie 2002, Judecătoria Brașov a admis acțiunea reclamantului în evacuarea familiei M.-L. din apartamentul în discuție.

14. La o dată neprecizată, familia M.-L. a sesizat Curtea de Apel Brașov cu o cerere în revizuire a Deciziei din 17 septembrie 2001, menționată mai sus, susținând că numai după pronunțarea acestei decizii au putut obține o copie a primului lor contract de închiriere din anul 1976, al cărui original se afla în

posesia organelor administrative. Prin Decizia din 13 mai 2002, Curtea de Apel Braşov a respins cererea în revizuire apreciind că, dacă contractul de închiriere din 1976 era un document nou referitor la camerele în privinţa cărora fusese pronunţată Decizia din 17 septembrie 2001, rămânea totuşi adevărat faptul că acesta nu fusese hotărâtor, văzând motivele pe care s-a întemeiat anularea contractului de vânzare-cumpărare, şi că familiei M.-L. i-ar fi fost îngăduit să obţină o copie pentru a o prezenta înainte de pronunţarea deciziei respective.

15. Printr-o decizie din 13 mai 2002, Curtea de Apel Braşov a respins contestaţia în anulare formulată de familia M.-L. împotriva Deciziei definitive din 17 septembrie 2001, pentru motive similare.

16. La data de 5 septembrie 2002, în temeiul art. 330 alin. 2 din Codul de procedură civilă (CPC), procurorul general al României a sesizat Curtea Supremă de Justiţie cu un recurs în anulare împotriva Sentinţei din 16 mai 2000 şi a Deciziei din 17 septembrie 2001, menţionate mai sus. El a apreciat că aceste hotărâri fuseseră pronunţate în urma unei încălcări esenţiale a legii, ceea ce condusesese la o falsă apreciere asupra fondului cauzei.

17. Prin Decizia din 7 martie 2003, Curtea Supremă de Justiţie a admis recursul în anulare şi, casând hotărârile menţionate mai sus, favorabile reclamantului, a confirmat valabilitatea contractului de vânzare-cumpărare din 21 octombrie 1997, considerând că din dosarul cauzei reieşea că familia M.-L. beneficiase de un contract de închiriere din anul 1978 şi că fusese de bună-credinţă în momentul încheierii contractului de vânzare-cumpărare.

18. În urma acestei decizii, prin Decizia din 27 noiembrie 2003, pronunţată în ultimă instanţă, Curtea de Apel Braşov a respins acţiunea în evacuarea familiei M.-L. din apartamentul nr. 1, statuând că, în temeiul Deciziei din 7 martie 2003, menţionată anterior, această familie beneficia de un contract de vânzare-cumpărare valabil având ca obiect bunul respectiv.

19. În prezent, o acţiune introdusă de familia M.-L., având ca obiect radierea înscrierii dreptului de proprietate al reclamantului asupra apartamentului în cauză în cartea funciară, se află pe rolul instanţelor interne.

20. Pe de altă parte, conform afirmaţiilor reclamantului, familia M.-L. ocupă în prezent, fără niciun drept, o parcelă de 450 m² din terenul aferent casei.

C. Punerea reclamantului în posesia apartamentelor nr. 2 şi 3

21. După punerea sa în posesia imobilului prin Procesul-verbal din 9 noiembrie 1999, reclamantul i-a notificat pe chiriaşii apartamentelor nr. 2 şi 3, şi anume familiile A. şi, respectiv, C. şi M., pentru a încheia un contract de închiriere în temeiul O.U.G. nr. 40/1999, ceea ce chiriaşii au refuzat.

22. La o dată neprecizată, reclamantul a sesizat Judecătoria Braşov cu o acţiune în evacuarea acestor chiriaşi, formulată pe calea ordonanţei preşedinţiale, însă aceasta i-a fost respinsă, nefiind dovedită urgenţa.

23. Printr-o decizie din 10 iunie 2003, pronunţată într-o nouă acţiune în evacuare, statuând în ultimă instanţă, Tribunalul Braşov a dispus evacuarea chiriaşilor din apartamentele nr. 2 şi 3. Reclamantul a sesizat un executor judecătoresc în vederea executării silite a acestei decizii.

24. După 4 somaţii rămase fără răspuns, la data de 27 octombrie 2003, executorul judecătoresc, însoţit de agenţi de poliţie şi de reclamant, i-a evacuat pe chiriaşi din apartamentul nr. 2, care acceptaseră, de altfel, să părăsească locuinţa, şi a întocmit un proces-verbal în acest sens, menţionând refuzul de executare din partea chiriaşilor din apartamentul nr. 3. Din dosar rezultă că aceştia au continuat să împiedice accesul reclamantului în imobil, încuind uşa de la intrare.

25. După alte 3 somaţii ale acestora, la data de 3 februarie 2004, reclamantul, asistat de executorul judecătoresc şi de agenţii de poliţie, a fost pus în posesia apartamentului nr. 3, după evacuarea familiilor C. şi M. La data de 9 februarie 2004, aceştia au intrat cu forţa în apartamentul nr. 3 şi s-au instalat în el, blocând şi uşa de la intrarea în imobil.

26. La datele de 12 februarie şi 22 martie 2004, după o vizită la faţa locului împreună cu un agent de poliţie, reclamantul a făcut o plângere penală, în calitate de parte civilă, împotriva familiilor C. şi M. pentru mai multe infracţiuni, printre care tulburarea de posesie şi nerespectarea unei hotărâri judecătoreşti definitive.

27. În ceea ce priveşte prima infracţiune pretins săvârşită, prin Sentinţa din 21 ianuarie 2005, Judecătoria Braşov i-a achitat pe membrii familiilor C. şi M., cu motivarea că aceştia locuiseră în stradă, împreună cu un copil minor, şi că ocupaseră apartamentul nr. 3 datorită frigului, fără a fi conştienţi de caracterul ilegal al faptelor lor, având în vedere că reclamantul nu întreprinsese acţiuni pentru a-şi exercita dreptul de folosinţă al apartamentului după evacuarea lor.

28. La data de 19 octombrie 2005, reclamantul a chemat agenţii de poliţie, care au întocmit un proces-verbal, menţionând că familia C. refuza accesul părţii interesate în imobil. Observând că între părţi mai existau şi alte litigii pe rol, poliţia a considerat că acele conflicte dintre reclamant şi foştii chiriaşi erau de competenţa instanţelor de judecată.

29. Printr-o decizie din 18 noiembrie 2005, statuând în ultimă instanţă, Tribunalul Braşov a casat Sentinţa din 21 ianuarie 2005, menţionată mai sus, şi i-a condamnat pe foştii chiriaşi ai apartamentului nr. 3 la plata unei amenzi penale pentru tulburare de posesie, cu excepţia lui M.V., recidivist, care a fost condamnat la o pedeapsă cu închisoarea de două luni. Instanţa i-a condamnat şi la plata unor daune-interese în valoare de 180 lei româneşti (RON) pe lună până la data la care vor înceta tulburarea respectivă, astfel încât reclamantul să poată reintra în posesia apartamentului său. Instanţa a luat în considerare, printre altele, faptul că foştii chiriaşi refuzaseră să încheie un contract de închiriere cu reclamantul şi că era de datoria autorităţilor, şi nu a reclamantului, să le asigure o locuinţă.

30. După respingerea de către instanţe a unei cereri de suspendare a executării şi de mutare a familiilor C. şi M. într-un alt apartament, în temeiul unei decizii a Primăriei Braşov din martie 2006, reclamantul asistat de executorul judecătoresc a intrat în posesia apartamentului nr. 3 la data de 26 iunie 2006.

31. Conform afirmaţiilor reclamantului, după punerea sa în posesie i-a solicitat executorului judecătoresc să continue procedura de executare în ceea ce priveşte sumele datorate de familiile C. şi M. în baza Deciziei din 18 noiembrie 2005. Potrivit celor susţinute de reclamant, debitorii săi sunt insolvabili şi nu poate obţine executarea silită a sumelor respective.

32. Prin Decizia din 29 noiembrie 2006, Curtea de Apel Braşov i-a achitat pe foştii chiriaşi ai apartamentului nr. 3, în privinţa cărora reclamantul depusese o plângere penală cu constituire ca parte civilă pentru infracţiunea de nerespectare a unei hotărâri judecătoreşti definitive, motivat de faptul că fuseseră deja condamnaţi pentru aceleaşi fapte prin Decizia din 18 noiembrie 2005, citată anterior. Curtea de Apel a precizat că reclamantul putea introduce o acţiune civilă pentru recuperarea prejudiciului pretins.

D. Procedurile referitoare la acordarea de despăgubiri pentru o parte din terenul în litigiu și pentru apartamentul nr. 1

1. Procedura întemeiată pe Legea nr. 10/2001 privind regimul juridic al unor imobile preluate în mod abuziv în perioada 6 martie 1945 — 22 decembrie 1989

33. La o dată neprecizată, reclamantul a trimis o adresă la Oficiul de Cadastru și Publicitate Imobiliară al Primăriei Brașov, solicitând eliberarea unui document referitor la calificarea funciară a terenului situat în Brașov, Calea Stejărișului nr. 22.

34. La data de 16 martie 2005, serviciul de cadastru i-a trimis o adresă reclamantului, semnată de directorul serviciului și de viceprimar, precizând că din cadastrul efectuat în anul 1978 rezulta că terenul situat la nr. 22, Calea Stejărișului, era compus din 3 parcele, de 833 m², 433 m² și, respectiv, 129 m², în total 1.395 m². În opinia reclamantului, diferența de 174 m² dintre suprafața înscrisă în cartea funciară și în Sentința definitivă din 14 mai 1998 a Judecătoriei Brașov (1.569 m²) și cea rezultată din cadastru (1.395 m²) ar fi fost folosită de autorități la realizarea drumului dintre Brașov și stațiunea montană Poiana Brașov în perioada 1950—1970, drum alăturat terenului său.

35. La o dată neprecizată, în temeiul Legii nr. 10/2001 privind regimul juridic al unor imobile preluate în mod abuziv în perioada 6 martie 1945 — 22 decembrie 1989 (*Legea nr. 10/2001*), reclamantul a sesizat Tribunalul Brașov cu o acțiune în anularea unei decizii administrative din 21 decembrie 2005 a Societății R., care îi respinsese cererea de restituire efectivă a întregului imobil naționalizat în anul 1950, în special a apartamentului nr. 1, sau de acordare de despăgubiri. Reclamantul și-a completat acțiunea solicitând, în baza aceleiași legi, despăgubiri pentru parcela de teren ocupată de drumul menționat mai sus. Printr-o sentință din 5 mai 2006, Tribunalul Brașov a respins acțiunea reclamantului, statuând că legea invocată nu era aplicabilă în speță, având în vedere că partea interesată devenise proprietarul casei și al terenului aferent în baza Sentinței definitive din 14 mai 1998 și că fusese pus în posesia acestora la data de 9 noiembrie 1999, înainte de intrarea în vigoare a acestei legi. Instanța a adăugat că, pentru a-și valorifica pretențiile față de apartamentul nr. 1 și de parcela în discuție, a căror posesie nu o are, reclamantul nu putea decât să introducă o acțiune în revendicare împotriva cumpărătorilor apartamentului și, respectiv, o acțiune formulată în temeiul dreptului comun.

36. Atât apelul, cât și recursul reclamantului împotriva sentinței menționate mai sus au fost respinse ca nefondate, primul prin Decizia din 29 septembrie 2006 a Curții de Apel Brașov, iar al doilea prin Decizia din 25 iunie 2007 a Înaltei Curți de Casație și Justiție (fosta Curte Supremă de Justiție), pronunțat în ultimă instanță.

2. Procedura întemeiată pe dreptul comun

37. Prin Sentința din 5 decembrie 2005, judecătoria a respins acțiunea reclamantului prin care urmărea să obțină o despăgubire pentru diferența de 174 m² de teren menționată mai sus, statuând că acțiunea fusese îndreptată din eroare împotriva Primăriei Brașov și a Direcției Finanțelor Publice Brașov.

38. Prin Decizia din 17 noiembrie 2006, Tribunalul Brașov a admis recursul formulat de reclamant împotriva sentinței sus-menționate și a dispus casarea acesteia, trimițându-l spre rejudecare. S-a statuat că această instanță încalcă principiul contradictorialității și că nu analizase pe fond cererea de despăgubiri pentru parcela în litigiu, invitându-l în acest sens pe reclamant să precizeze temeiul juridic al cererii sale.

39. În prezent, procedura se află pe rol în primă instanță la Judecătoria Brașov.

II. Dreptul intern pertinent

40. Prevederile legale pertinente sunt descrise în hotărârile *SC Mașinexportimport Industrial Group SA împotriva României* (nr. 22.687/03, § 22, 1 decembrie 2005), *Străin și alții împotriva României* (nr. 57.001/00, §§ 19—26, 21 iulie 2005) și *Porteanu împotriva României* (nr. 96/03, §§ 21—25, 16 februarie 2006).

41. Art. 399 și 401 din CPC prevăd, în materie de executare silită, că părțile interesate pot contesta orice act de executare în cel mult 15 zile de la data la care au aflat de actul respectiv.

Pe de altă parte, art. 674 din CPC prevede că o instanță poate fi sesizată cu o acțiune posesorie împotriva unei tulburări de posesie, dacă sunt întrunite următoarele condiții: tulburarea respectivă durează de mai puțin de un an, partea interesată dovedește că s-a aflat în posesia imobilului timp de cel puțin un an înainte ca tulburarea să fi avut loc, iar posesia în cauză trebuie să fie utilă, adică continuă, publică și în nume propriu (*animus sibi habendi*). Totuși, partea interesată nu trebuie să facă dovada decât a întrunirii primei condiții, în cazul în care a fost deposedată prin violență.

ÎN DREPT

I. Asupra pretensei încălcări a art. 6 § 1 din Convenție

42. Reclamantul pretinde că reanalizarea de către Curtea Supremă de Justiție a Deciziei definitive din 17 septembrie 2001 a Curții de Apel Brașov, în urma formulării unui recurs în anulare de către procurorul general, a dus la nerespectarea principiului securității raporturilor juridice, cu încălcarea articolului 6 § 1 din Convenție, care prevede următoarele în partea sa relevantă:

„Orice persoană are dreptul la judecarea în mod echitabil (...) a cauzei sale, de către o instanță independentă și imparțială (...), care va hotărî (...) asupra încălcării drepturilor și obligațiilor sale cu caracter civil (...).”

A. Asupra admisibilității

43. Curtea constată că acest capăt de cerere nu este în mod vădit neîntemeiat în sensul art. 35 § 3 din Convenție. Mai mult, aceasta observă că nu este afectat de niciun alt motiv de inadmisibilitate. Prin urmare, îl declară admisibil.

B. Asupra fondului

44. Făcând trimitere la cauza *Brumărescu*, Guvernul admite că, în conformitate cu jurisprudența constantă a Curții, admiterea unei căi extraordinare de atac care supune unei noi judecări o hotărâre judecătorească definitivă printr-o procedură de reexaminare este considerată o încălcare a principiului securității raporturilor juridice (*Brumărescu împotriva României*, [MC], nr. 28.342/95, § 62, CEDO 1999-VII). Totuși, acesta subliniază că, ulterior deciziei sus-menționate, CPC a fost modificat în anul 2003 și că prevederile legale ce îi permiteau procurorului general să sesizeze Curtea Supremă de Justiție cu un recurs în anulare împotriva unei sentințe definitive au fost abrogate.

45. Reclamantul contestă argumentele Guvernului și afirmă că anularea Deciziei definitive din 17 septembrie 2001 a Curții de Apel Brașov a încălcat principiul securității raporturilor juridice.

46. Curtea reamintește că dreptul la un proces echitabil în fața unei instanțe, garantat de art. 6 § 1 din Convenție, trebuie interpretat în lumina preambulului la Convenție, care exprimă supremația dreptului ca element al patrimoniului comun al statelor contractante.

47. Unul dintre elementele fundamentale ale preeminenței dreptului este principiul securității raporturilor juridice, care prevede, printre altele, ca soluționarea de către instanțe în mod definitiv a oricărui litigiu să nu mai fie repusă în discuție (*Brumărescu*, citată anterior, § 61). În temeiul acestui principiu, niciuna dintre părți nu este abilitată să solicite reexaminarea unei

sentințe definitive și executorii cu singurul scop de a obține o rejudecare a cauzei și o nouă decizie în privința sa (*Riabykh împotriva Rusiei*, nr. 52.854/99, § 52, CEDO 2003-IX).

48. În speță, având în vedere concluziile sale și observațiile părților, Curtea nu întrevide niciun motiv de a se abate de la jurisprudența menționată mai sus, situația de fapt fiind aproximativ aceeași (vezi și *SC Mașinexportimport Industrial Group SA împotriva României*, nr. 22.687/03, § 36, 1 decembrie 2005).

49. Aceste elemente îi sunt suficiente Curții pentru a constata că anularea de către Curtea Supremă de Justiție a Deciziei din 17 septembrie 2001 a Curții de Apel Brașov a încălcat principiul securității raporturilor juridice, aducând atingere dreptului reclamantului la un proces echitabil.

50. Prin urmare, a avut loc încălcarea art. 6 § 1 din Convenție.

II. Asupra pretinselor încălcări ale art. 1 din Protocolul nr. 1

51. Reclamantul invocă mai multe încălcări ale dreptului său de a i se respecta bunurile, făcând referire la art. 1 din Protocolul nr. 1, care prevede următoarele:

„Orice persoană fizică sau juridică are dreptul la respectarea bunurilor sale. Nimeni nu poate fi lipsit de proprietatea sa decât pentru cauză de utilitate publică și în condițiile prevăzute de lege și de principiile generale ale dreptului internațional.

Dispozițiile precedente nu aduc atingere dreptului statelor de a adopta legile pe care le consideră necesare pentru a reglementa folosința bunurilor conform interesului general sau pentru a asigura plata impozitelor ori a altor contribuții sau a amenzilor.”

A. Asupra imposibilității de a se bucura de dreptul de proprietate asupra apartamentului nr. 1

52. Reclamantul se plânge de zădărnicierea dreptului său de proprietate asupra apartamentului nr. 1 ca urmare a Deciziei pronunțate la data de 7 martie 2003 de Curtea Supremă de Justiție asupra recursului în anulare formulat de procurorul general, care a confirmat valabilitatea vânzării acestui apartament de către stat familiei M.-L.

1. Asupra admisibilității

53. Curtea constată că acest capăt de cerere nu este în mod vădit neîntemeiat în sensul art. 35 § 3 din Convenție. Mai mult, aceasta observă că nu este lovit de niciun alt motiv de inadmisibilitate. Prin urmare, îl declară admisibil.

2. Asupra fondului

54. Referindu-se la diferitele legi adoptate succesiv de stat ulterior anului 1989 în materie de imobile naționalizate, printre care în special Legea nr. 10/2001 și Legea nr. 247/2005 privind reforma în domeniile proprietății și justiției, precum și unele măsuri adiacente, Guvernul arată că procedura întemeiată pe aceste prevederi legale era încă pe rol la data la care a formulat observațiile sale. Acesta susține că o eventuală întârziere în acordarea despăgubirilor prevăzute de aceste legi nu ar afecta justul echilibru ce trebuie păstrat între interesul general și respectarea dreptului de proprietate al reclamantului.

55. Reclamantul afirmă că anularea de către Curtea Supremă de Justiție a Deciziei definitive din 17 septembrie 2001 a Curții de Apel Brașov, însoțită de lipsa totală de despăgubire, a dus la o încălcare a dreptului său la respectarea proprietății.

56. Curtea observă că nu se contestă faptul că reclamantul beneficiază de un „bun”, în sensul jurisprudenței Curții cu privire la articolul citat mai sus, având în vedere Sentința definitivă din 14 mai 1998 a Judecătoriei Brașov prin care se dispunea ca autoritățile să îi restituie acestuia imobilul situat în Brașov, Calea Stejărișului nr. 22, inclusiv apartamentul nr. 1 aflat în litigiu.

57. Curtea constată că, în urma recursului în anulare, Decizia din 7 martie 2003 a Curții Supreme de Justiție, rejudecând fondul cauzei și respingând acțiunea în anularea contractului de vânzare în litigiu, ca urmare a constatării buneii-credințe a terților cumpărători, a creat o situație dacă nu identică, cel puțin similară cu cea a reclamantei din *Cauza Străin și alții împotriva României* (nr. 57.001/00, § 43, 21 iulie 2005; vezi și *Sebastian Taub împotriva României*, nr. 58.612/00, §§ 38—40, 12 octombrie 2006). Prin urmare, Curtea constată că la finalizarea procedurii în cauză coexistă două titluri de proprietate asupra apartamentului nr. 1 și că reclamantul se află în imposibilitatea de a obține folosința bunului al cărui proprietar a fost recunoscut.

58. Curtea s-a pronunțat în mai multe rânduri în cauze care au ridicat probleme similare cu cele ale cauzei de față și a constatat încălcarea art. 1 din Protocolul nr. 1 (vezi *Porteanu*, citată anterior, §§ 32—35). Aceasta reamintește că a statuat că vânzarea de către stat a bunului altcuiva către terți de bună-credință, chiar și atunci când este anterioară confirmării în justiție în mod definitiv a dreptului de proprietate al acestei alte persoane, reprezintă o privare de bun. O astfel de privare, însoțită de lipsa totală de despăgubire, este contrară art. 1 din Protocolul nr. 1 (*Străin și alții împotriva României*, citată anterior, §§ 39, 43 și 59).

59. După ce a analizat toate elementele ce i-au fost supuse atenției, Curtea consideră că Guvernul nu a expus niciun element de fapt sau argument care să poată duce la o concluzie diferită în cazul de față. În special, constată că instanțele interne au statuat că reclamantul nu putea obține despăgubiri în temeiul legilor invocate de Guvern (vezi paragrafele 35 și 36 de mai sus).

60. Ținând cont de cele de mai sus și de jurisprudența sa în materie, Curtea apreciază că, în speță, zădărnicierea dreptului de proprietate al reclamantului asupra apartamentului nr. 1, însoțită de lipsa totală de despăgubire timp de peste 8 ani, l-a făcut să sufere o sarcină disproporționată și excesivă, incompatibilă cu dreptul de a i se respecta bunurile, garantat de art. 1 din Protocolul nr. 1.

Prin urmare, în speță a avut loc încălcarea acestei prevederi.

B. Asupra tardivității executării Deciziei din 10 iunie 2003 care dispunea evacuarea chiriașilor din apartamentele nr. 2 și 3

61. Reclamantul susține că inacțiunea autorităților sesizate în vederea executării Deciziei din 10 iunie 2003 a Tribunalului Brașov l-a împiedicat să redobândească posesia acestor apartamente în perioada 2003—2006.

62. Curtea constată că, în speță, executarea deciziei litigioase impunea o obligație în sarcina particularilor, și anume aceea de a părăsi apartamentele nr. 2 și 3. Aceasta reamintește că atunci când statul nu este debitorul obligației, Curtea are exclusiv sarcina de a analiza dacă, având în vedere obligațiile pozitive ce le revin, măsurile adoptate de autorități pentru a asigura executarea deciziei în cauză au fost adecvate și suficiente (*Ruianu împotriva României*, nr. 34.647/97, § 66, 17 iunie 2003).

63. În speță, din dosar rezultă că executorul judecătoresc i-a pus în întârziere de mai multe ori pe debitori în sensul de a părăsi apartamentele respective, apelând la agenți de poliție, astfel că reclamantul a fost pus în posesia efectivă a apartamentelor nr. 2 și 3 la data de 3 februarie 2004. Pe de altă parte, după ce foștii chiriași s-au întors cu forța în apartamentul nr. 3 în luna februarie 2004, blocându-i accesul și la celălalt apartament, reclamantul a obținut punerea sa efectivă în

posesia apartamentului nr. 3 la data de 26 iunie 2006, cu ajutorul agenților de poliție, în urma Deciziei din 18 noiembrie 2005 a Tribunalului Brașov, care i-a condamnat pe foștii locatari la plata unei amenzi penale și a unor despăgubiri (vezi, *per a contrario*, *Ruianu*, citată anterior, §§ 72 și 73).

64. Având în vedere faptele relevante, Curtea apreciază că imposibilitatea reclamantului de a reîntra în posesia apartamentelor nr. 2 și 3 înainte de luna iunie 2006 se datorează în primul rând comportamentului foștilor chiriași în cauză. Autoritățile au dat dovadă de promptitudine în ajutorul acordat reclamantului în demersurile sale pentru evacuarea chiriașilor, condamându-i chiar la pedepse penale pentru tulburare de posesie și găsind o soluție în oferirea unei alte locuințe.

65. În ceea ce privește plata daunelor-interese acordate prin Decizia din 18 noiembrie 2005 a Tribunalului Brașov, Curtea constată că procedura de executare silită este în desfășurare. Mai mult, în ceea ce privește observațiile reclamantului legate de imposibilitatea de a obține sumele respective, reamintește că statul nu ar trebui considerat responsabil pentru neplata unei creanțe executorii datorate insolvenței unui debitor „privat” (vezi, *mutatis mutandis*, *Sangler împotriva Franței*, nr. 50.342/99, § 39, 27 mai 2003) și apreciază că reclamantul nu a prezentat niciun element care să ducă la concluzia că executorul judecătoresc investit cu executarea ar fi răspunzător de întârzierile în derularea acestei proceduri.

66. Având în vedere observațiile de mai sus, Curtea consideră că autoritățile nu și-au neglijat obligațiile pozitive referitoare la punerea reclamantului în posesia apartamentelor nr. 2 și 3 după pronunțarea Deciziei din 10 iunie 2003 a Tribunalului Brașov.

Prin urmare, capătul de cerere al reclamantului în această privință este vădit neîntemeiat și trebuie respins în temeiul art. 35 §§ 3 și 4 din Convenție.

C. Asupra lipsei de restituire efectivă sau, în caz contrar, de despăgubire pentru întregul teren identificat în Sentința definitivă din 14 mai 1998

1. Asupra lipsei de restituire a parcelei în suprafață de 450 m² ocupată de cumpărătorii apartamentului nr. 1

67. În observațiile sale ca răspuns la observațiile Guvernului, reclamantul se plânge de faptul că nu se află în posesia efectivă a terenului în suprafață de 1.395 m², din moment ce o parcelă de 450 m² din acesta este ocupată fără niciun drept de cumpărătorii apartamentului nr. 1, care au un comportament ostil față de el, urmând a le fi atribuită de către autorități. Invocând obligațiile pozitive ale autorităților, el consideră că acestea sunt răspunzătoare de imposibilitatea sa de a redobândi posesia asupra acestei parcele.

68. Curtea observă că în Contractul din 21 octombrie 1997, a cărui validitate a fost confirmată prin Decizia din 7 martie 2003 a Curții Supreme de Justiție, nu s-a prevăzut ca obiect decât vânzarea apartamentului nr. 1, cu excluderea oricărei parcele din terenul reclamantului, și că în dosar nu există niciun element care să susțină afirmația părții interesate conform căreia parcela în cauză urmează a fi atribuită de către autorități cumpărătorilor apartamentului sus-menționat. De altfel, din dosar și din afirmațiile părții interesate rezultă că nici autoritățile, nici chiar cumpărătorii apartamentului nr. 1 nu contestă dreptul său de proprietate asupra parcelei în discuție, în suprafață de 450 m²; aceștia din urmă ar ocupa această parcelă în prezent fără niciun titlu, prin stăpânire de fapt.

69. Curtea apreciază, așadar, că nu există nicio ingerință a autorităților în dreptul de proprietate al reclamantului în această

privință. De asemenea, aceasta constată că reclamantul nu a sesizat autoritățile cu nicio acțiune vizând încetarea așa-zisei încălcări din partea terților asupra parcelei în discuție, fie prin intermediul unei plângeri penale cu constituire de parte civilă pentru tulburare de posesie, fie printr-o acțiune civilă în revendicare sau chiar, în special dacă tulburarea respectivă este caracterizată prin violență din partea unor terți, prin intermediul unei acțiuni posesorii (vezi paragraful 41 *in fine* de mai sus), aceste căi fiind căi de recurs efective.

70. Prin urmare, acest capăt de cerere al reclamantului este vădit neîntemeiat și trebuie respins pentru aplicarea art. 35 §§ 3 și 4 din Convenție.

2. Asupra lipsei de restituire sau de despăgubire pentru o parcelă de teren în suprafață de 174 m²

71. Reclamantul se plânge de faptul că, în pofida prevederilor Sentinței definitive din 14 mai 1998 a Judecătorei Brașov, autoritățile nu i-au restituit decât 1.395 m² din terenul de 1.569 m² la care are dreptul, restul terenului fiind ocupat de un drum construit de autorități în perioada 1950—1970.

72. Guvernul susține că acest capăt de cerere al reclamantului este prematur și că trebuie respins, ca urmare a neepuizării căilor de atac interne.

73. Mai întâi, Guvernul apreciază că, dacă acesta ar fi considerat că nu a fost pus în posesia întregului teren în suprafață de 1.569 m², nu ar fi trebuit să semneze Procesul-verbal întocmit la data de 9 noiembrie 1999, ci ar fi trebuit să sesizeze instanțele cu o contestație la executare, în temeiul art. 399 și 401 din CPC. Printr-o astfel de acțiune reclamantul ar fi putut obține efectuarea unei expertize tehnice și executarea conformă a sentinței respective. Considerând că o astfel de acțiune era adecvată, eficace și accesibilă reclamantului, Guvernul oferă ca exemplu două sentințe susceptibile de recurs, date din anii 2005 și 2006, prin care niște procese-verbale de punere în posesie au fost anulate de instanțele interne din cauza neconformității lor cu deciziile definitive ce trebuiau executate. Instanțele în cauză au precizat că, în cadrul procedurilor de executare silită, executorii judecătorești nu sunt competenți să modifice dispozitivul unei decizii definitive.

74. În continuare, Guvernul consideră că înainte de a sesiza Curtea cu acest capăt de cerere, reclamantul ar trebui să aștepte finalizarea procedurii în despăgubire aflate pe rol, pe care el a pornit-o în fața instanțelor naționale în temeiul dreptului comun. În acest sens, consideră că în acest stadiu al procedurii interne afirmațiile reclamantului nu se bazează pe o sentință sau pe un act administrativ definitiv, ci reprezintă mai degrabă o interpretare personală a diferitelor acte.

75. Reclamantul susține că executarea conformă a Sentinței din 14 mai 1998 era imposibilă din cauza existenței drumului dintre Brașov și Poiana Brașov. Pe de altă parte, el nu a intrat în posesia efectivă a celor 1.395 m² de teren decât în iunie 2006, deoarece până la această dată foștii chiriași i-au împiedicat accesul în imobil, numeroase proceduri aflându-se pe rol. În ceea ce privește procedura în despăgubire, reclamantul observă că Guvernul, ca și instanțele care i-au considerat acțiunea întemeiată pe Legea nr. 10/2001, consideră că a acceptat punerea în posesie realizată în anul 1999.

76. Curtea observă că reclamantul se plânge de faptul că, în pofida dispozitivului din Sentința definitivă din 14 mai 1998 a Judecătorei Brașov, autoritățile nu i-au restituit în realitate decât 1.395 m² din terenul de 1.569 m² la care are dreptul, restul terenului fiind ocupat de un drum. În susținerea afirmațiilor sale prezintă o adresă din 16 martie 2005 a Serviciului de Cadastru

din Braşov, care precizează suprafaţa parcelor ce compun terenul situat la nr. 22, Calea Stejărişului, din Braşov.

77. În acest sens trebuie menţionat că, dacă o primă acţiune în despăgubire întemeiată pe Legea nr. 10/2001 a fost respinsă fără o analiză pe fondul cauzei, reclamantul a formulat pe rolul instanţelor interne şi o acţiune în despăgubire întemeiată pe dreptul comun, care se află pe rol în primă instanţă în aşteptarea unei analize pe fond, aşa cum reiese din Decizia de casare cu trimitere spre rejudecare pronunţată la data de 17 noiembrie 2006 de Tribunalul Braşov (vezi paragrafele 38 şi 39 de mai sus). Curtea nu poate specula asupra modului de soluţionare a acestei din urmă proceduri, care este în măsură să clarifice problemele referitoare la parcela asupra căreia reclamantul nu şi-a recăpătat niciodată posesia din cauza construirii unui drum de către autorităţi şi la dreptul părţii interesate la o despăgubire în temeiul dreptului comun. Prin urmare, excepţia Guvernului trebuie admisă, iar capătul de cerere trebuie respins ca prematur formulat.

78. Rezultă că această parte a cererii trebuie respinsă ca urmare a constatării neepuizării căilor de atac interne, în virtutea art. 35 §§ 1 şi 4 din Convenţie.

III. Asupra aplicării art. 41 din Convenţie

79. Conform art. 41 din Convenţie:

„Dacă Curtea declară că a avut loc o încălcare a Convenţiei sau a protocoalelor sale şi dacă dreptul intern al înaltei părţi contractante nu permite decât o înlăturare incompletă a consecinţelor acestei încălcări, Curtea acordă părţii lezate, dacă este cazul, o reparaţie echitabilă.”

A. Prejudiciu

80. Reclamantul solicită, cu titlu de daune materiale pe care le-ar fi suferit, restituirea apartamentului nr. 1 sau, în lipsa restituirii, suma de 80.850 euro (EUR) reprezentând contravaloarea acestuia, precum şi suma de 18.240 EUR cu titlu de chirii neîncasate în perioada 2000—2007 pentru acest apartament. De asemenea, el solicită şi alte sume pentru nerestituirea întregului său teren şi pentru lipsa de folosinţă a apartamentelor nr. 2 şi 3. De asemenea, reclamantul solicită suma de 51.500 EUR cu titlu de daune morale cauzate de suferinţele şi neplăcerile produse de starea de incertitudine şi de imposibilitatea recuperării întregului imobil.

81. Constatând că contractul de vânzare-cumpărare în litigiu nu se referea decât la apartamentul nr. 1, Guvernul consideră, sprijinindu-se pe un raport de evaluare a preţurilor de pe piaţa imobiliară realizat de Camera Notarilor Publici din Braşov în anul 2005, că valoarea apartamentului nr. 1 este de 18.957 EUR. Pe de altă parte, în ceea ce priveşte cererea referitoare la chiriile neîncasate, acesta solicită respingerea sa, făcând trimitere la jurisprudenţa Curţii, care a statuat că ea nu poate specula asupra estimării valorii acestor chirii când a dispus restituirea bunului în cauză, şi consideră că existenţa unei atingeri aduse dreptului de proprietate al reclamantului ar putea fi luată în considerare la acordarea reparaţiei pentru prejudiciul moral. În acest sens, Guvernul consideră totuşi că partea interesată solicită sume care nu au nicio legătură de cauzalitate cu capetele de cerere comunicate de Curte şi că suma solicitată este, în orice caz, excesivă având în vedere jurisprudenţa Curţii.

82. Curtea reaminteşte că a constatat încălcarea art. 1 din Protocolul nr. 1 datorită împiedicării exercitării dreptului de proprietate al reclamantului asupra apartamentului nr. 1, însoţită de lipsa totală de despăgubire timp de mai mult de 8 ani. Aceasta constată că cererile părţii interesate întemeiate pe acelaşi articol referitoare la terenul în cauză şi la apartamentele

nr. 2 şi 3 au fost declarate inadmisibile. Prin urmare, nu este cazul să statueze asupra cererilor de reparaţie echitabilă formulate de reclamant în privinţa acestor ultime capete de cerere.

83. Având în vedere situaţia de fapt, Curtea consideră că restituirea apartamentului nr. 1 l-ar pune pe reclamant, pe cât posibil, într-o poziţie echivalentă cu cea în care s-ar fi aflat dacă cerinţele art. 1 din Protocolul nr. 1 nu ar fi fost încălcate.

84. În cazul în care statul pârât nu procedează la această restituire, Curtea hotărăşte ca statul să îi plătească reclamantului, cu titlu de daune materiale, o sumă care să corespundă valorii actuale a bunului.

85. Având în vedere informaţiile de care dispune cu privire la preţurile de pe piaţa imobiliară locală şi de elementele furnizate de părţi, Curtea apreciază că valoarea actuală de circulaţie a bunului este de 55.000 EUR.

86. În ceea ce priveşte sumele solicitate cu titlu de chirii neîncasate pentru apartamentul respectiv, Curtea nu poate alocă nicio sumă cu acest titlu, având în vedere, pe de o parte, faptul că a dispus restituirea bunului ca reparaţie în temeiul art. 41 din Convenţie şi, pe de altă parte, că acordarea unei sume cu acest titlu ar avea, în speţă, un caracter speculativ, posibilitatea şi randamentul unei închirieri depinzând de mai multe variabile. Cu toate acestea, ea va ţine cont de privarea de proprietate suferită de reclamant cu ocazia acordării daunelor morale (vezi, *mutatis mutandis*, *Radu împotriva României*, nr. 13.309/03, § 49, 20 iulie 2006, şi *Penescu împotriva României*, nr. 13.075/03, § 41, 5 octombrie 2006).

87. Curtea consideră că încălcarea gravă a dreptului reclamantului la respectarea proprietăţii şi a dreptului la un proces echitabil nu ar putea fi suficient compensată prin simpla constatare a încălcării art. 6 § 1 din Convenţie şi a art. 1 din Protocolul nr. 1. Statuând în echitate, îi acordă suma de 7.000 EUR cu titlu de reparaţie a prejudiciului moral suferit.

B. Cheltuieli de judecată

88. Reclamantul solicită şi suma de 1.122 EUR cu titlu de cheltuieli de judecată suportate în faţa instanţelor interne, precum şi, în general, pentru costurile diferitelor servicii (fotocopii, autentificare de documente etc.) şi furnizează documente justificative privind ansamblul procedurilor interne.

89. Guvernul nu se opune achitării cheltuielilor de judecată, cu condiţia ca acestea să fie dovedite, necesare şi să aibă legătură cu cauza.

90. Conform jurisprudenţei Curţii, un reclamant nu poate obţine rambursarea cheltuielilor sale de judecată decât în măsura în care li s-a stabilit realitatea, necesitatea şi caracterul rezonabil. În speţă, ţinând cont de elementele aflate în posesia sa şi de criteriile menţionate mai sus, în special de necesitatea cheltuielilor ocazionate pentru remediarea încălcărilor constatate, Curtea consideră rezonabilă suma totală de 400 EUR, cu toate cheltuielile incluse, pe care i-o acordă reclamantului.

C. Dobânzi moratorii

91. Curtea consideră potrivit ca rata dobânzii moratorii să se bazeze pe rata dobânzii facilităţii de împrumut marginal a Băncii Centrale Europene, majorată cu 3 puncte procentuale.

PENTRU ACESTE MOTIVE,

În unanimitate,

CURTEA:

1. declară cererea admisibilă în ceea ce privește capetele de cerere întemeiate pe art. 6 § 1 din Convenție referitor la încălcarea principiului securității raporturilor juridice și pe art. 1 din Protocolul nr. 1 referitor la încălcarea dreptului de proprietate asupra apartamentului nr. 1 și inadmisibilă în rest;

2. hotărăște că a avut loc încălcarea art. 6 § 1 din Convenție;

3. hotărăște că a avut loc încălcarea art. 1 din Protocolul nr. 1;

4. hotărăște:

a) ca statul pârât să îi restituie reclamantului apartamentul nr. 1 din casa situată în Brașov, Calea Stejărișului nr. 22, în cel mult 3 luni de la data rămânerii definitive a prezentei hotărâri, conform art. 44 § 2 din Convenție;

b) ca în lipsa acestei restituiri statul pârât să îi plătească reclamantului, în același termen de 3 luni, 55.000 EUR (cincizeci și cinci mii euro) cu titlu de daune materiale;

c) ca, în orice caz, statul pârât să îi plătească reclamantului suma de 7.000 EUR (șapte mii euro) cu titlu de daune morale și 400 EUR (patru sute euro) cu titlu de cheltuieli de judecată;

d) ca sumele respective să fie convertite în moneda statului pârât, la cursul de schimb valabil la data plății, la care să fie adăugată orice sumă ce ar putea fi datorată cu titlu de impozit;

e) ca, începând de la expirarea termenului menționat mai sus și până la efectuarea plății, aceste sume să se majoreze cu o dobândă simplă având o rată egală cu cea a facilității de împrumut marginal a Băncii Centrale Europene valabilă în această perioadă, majorată cu 3 puncte procentuale;

5. respinge cererea de reparație echitabilă în rest.

Întocmită în limba franceză, apoi comunicată în scris la data de 11 octombrie 2007 în aplicarea art. 77 §§ 2 și 3 din Regulament.

Boštjan M. Zupančič,
președinte

Santiago Quesada,
grefier

EDITOR: PARLAMENTUL ROMÂNIEI — CAMERA DEPUTAȚILOR

„Monitorul Oficial” R.A., Str. Parcului nr. 65, sectorul 1, București; C.I.F. RO427282,
IBAN: RO55RNCB0082006711100001 Banca Comercială Română — S.A. — Sucursala „Unirea” București
și IBAN: RO12TREZ7005069XXX000531 Direcția de Trezorerie și Contabilitate Publică a Municipiului București
(alocat numai persoanelor juridice bugetare)

Tel. 021.318.51.29/150, fax 021.318.51.15, e-mail: marketing@ramo.ro, internet: www.monitoruloficial.ro

Adresa pentru publicitate: Centrul de vânzări și informare, București, șos. Panduri nr. 1,
bloc P33, parter, sectorul 5, tel. 021.411.58.33 și 021.410.47.30, fax 021.410.77.36 și 021.410.47.23

Tiparul: „Monitorul Oficial” R.A.

5 948368 324497